

Til

Folketinget – Skatteudvalget

til udvalget orientering fremsendes hermed følgende lovforslag samt resumé.

Forslag til Lov om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via Èn Skattekonto).

Forslaget er sendt i høring med frist d. 3. marts 2006.

Med venlig hilsen

Joan Simkus

Lovforslaget om Òn Skattekonto - Resumé

Intro: Lovforslaget lægger op til, at alle ind- og udbetalinger af skatter og afgifter fra og til virksomhederne fremover sker efter et saldolignende princip, der indebærer automatisk modregning. Gennemførelsen af skattekontoen forventes at lette administrationen af betalinger både for virksomhederne og told- og skatteforvaltningen. Virksomhederne vil som led i skattekontoen fremover alene skulle foretage indbetaling til ét kontonummer. Som led i skattekontoen sker der en harmonisering af morarentesatserne på Skatteministeriet område.

Efter gældende regler og praksis behandles virksomhedernes indbetalinger af A-skatter, selskabsskatter, moms, told, afgifter mv. - samt udbetalinger af f.eks. negativ moms eller andre beløb - individuelt, hvilket betyder, - at beløbene indbetales til forskellige konti, - at beløbene håndteres i forskellige systemer i told- og skatteforvaltningen, - og at der også (i et vist omfang) anvendes forskellige morarentesatser ved for sen betaling.

Hensigten med Òn Skattekonto ("skattekontoen") er generelt, at sikre, at opkrævning og betaling kan ske mere smidigt ved, at alle betalinger mellem told- og skatteforvaltningen og virksomhederne samles og fremover sker via én og samme konto.

Det forventes, at etableringen af skattekontoen vil lette betalingen/opkrævningen for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen. Herudover får virksomhederne mulighed for hurtigt og enkelt via online-adgang til "skattekontoen" at konstatere, om de skylder - eller har beløb til gode - fra told- og skatteforvaltningen.

Fysiske personers ind- og udbetalinger til/fra told- og skatteforvaltningen vil *ikke* følge skattekontokonceptet. Dog vil det system der opbygges til at drive skattekontoen også skulle bruges til at opkræve motorafgifter fra private personer, uden at der herved etableres en egentlig "skattekonto" – et saldoprincip – for private.

Med skattekontoen indføres et "saldoprincip", som er sammenligneligt med det, man kender fra en bankkonto. Indbetalinger og udbetalinger vil automatisk blive modregnet, og det udvisende (den saldo) som kontoen har, kan således - i lighed med en bankkonto - være negativt (debetsaldo) eller positivt (kreditsaldo). Enhver indbetaling til told- og skatteforvaltningen vil i overensstemmelse med saldosystemet indgå på skattekontoen og blive anvendt til dækning af en eventuel debetsaldo. En indbetaling vil altid blive afskrevet på det/de krav, der har den ældste forfaldsdato.

Beregning og tilskrivning af morarenter er - i kraft af saldoprincippet - ikke længere knyttet til den enkelte fordring i form af indeholdt A-skat, moms, told, punktafgifter mv., men til den til en eventuel negativ (debet)saldo. For at undgå at skulle beregne rente med flere rentesatser foretages der en harmonisering af rentesatserne i skatte- og afgiftslovgivningen, således at morarente fremover beregnes med den rentesats der er fastsat i opkrævningslovens § 7. Renten vil fremover blive tilskrevet dagligt. Det vil sige, at for sen betaling ikke som i dag vil udløse én til to måneders morarente, men blot morarente for de dage, hvormed betalingsfristen er overskredet.

Med gennemførelsen af skattekontoen bliver det muligt for virksomhederne at have en debetsaldo på op til 5.000 kr., før der udsendes en rykker for hele saldobeløbet. Denne bestemmelse vil betyde, at der fremover vil blive udsendt lang færre rykkere til virksomhederne.

Har virksomheden en positiv (kredit)saldo er udgangspunktet, at hele kreditsaldoen udbetales til virksomheden. Virksomheden kan imidlertid også have et ønske om at have et beløb - en kreditsaldo - af en vis størrelse, f.eks. 50.000 kr., stående til imødegåelse af kommende skatte og afgiftskrav, som virksomheden skal betale. Tilkendegiver virksomheden et ønske herom, vil alene en kreditsaldo, der overstiger de ønskede 50.000 kr. blive udbetalt til virksomheden. En kreditsaldo (dog kun op til 5.000 kr.) forrentes med en rentesats på 0,1 pct. pr. måned, svarende til en årlig rente på 1,2 pct. Renten er fastsat ud fra den betragtning, at det ikke skal kunne betale sig at bruge skattekontoen som alternativ til andre former for investering.

Der ændres ikke i de eksisterende regler om angivelse, frister for angivelse mv. Med indførelsen af saldoprincippet vil der imidlertid (generelt) ikke længere være behov for - eller krav om - at virksomhederne angiver, hvad en given *indbetaling* skal dække, f.eks. moms, punktafgifter eller lignende, idet en indbetaling altid vil blive anvendt til dækning af den eksisterende debetsaldo, således at de ældste fordringer afskrives først.

Gennemførelsen af skattekontoen medfører en forenklet håndtering af ind- og udbetalinger til/fra told- og skatteforvaltningen, og vil lette administrationen af opkrævning og betaling for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen.

Skattekontoen er et led i regeringens handlingsplan "En enklere hverdag for borgere og virksomheder" fra november 2004 samt et væsentligt element i told- og skatteforvaltningens samlede modernisering af it-systemerne.

Skatteministeriet

J. nr. 2004-711-0025

Den 10. februar 2006

Forslag

til

Lov om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via En Skattekonto)

§ 1

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 6, ophæves.

2. § 7, stk. 1, affattes således:

”§ 7. Betales et beløb ikke rettidigt, eller er der ydet henstand med betalingen, skal der betales en månedlig rente som fastsat efter stk. 2 med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den seneste rettidige angivelses- og betalingsdag for beløbet og frem til beløbet betales. Renten beregnes dagligt. Renten kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For beløb, der opkræves efter reglerne i kapitel 5, finder bestemmelsen om saldoforrentning i § 16c, stk. 1, anvendelse.”

3. § 8, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”3) renter efter § 7,”

4. I § 8, stk. 1, indsættes som nr. 4):

”4) renter efter § 16c, stk. 1 og 2.”

5. § 12, stk. 1, affattes således:

"Hvis en virksomheds tilsvær af skatter og afgifter mv., der opkræves efter reglerne i denne lov, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvær, overstiger tilsværet."

6. I § 12 indsættes som stk. 5:

"Stk. 5. Negative tilsvær efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvær af

skatter og afgifter mv. efter reglerne i denne lovs kapitel 5, kan alene udbetales, såfremt det negative tilsvær modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16a, stk. 2, 2. pkt."

7. I § 13 indsættes som stk. 2:

"Stk. 2. Overdragelser efter stk. 1 kan ikke overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5."

8. Efter § 15 indsættes som nyt kapitel 5:

"Kapitel 5

Én skattekonto

§ 16. Ind- og udbetalinger vedrørende:

- a) Skatter og afgifter omfattet af denne lovs § 1, stk. 1 og 2,
- b) selskabsskatteloven,
- c) fondsbeskatningsloven,
- d) kulbrinteskatteloven,
- e) toldloven
- f) ligningslovens § 17 E
- g) pensionsafkastbeskatningsloven,
- h) pensionsbeskatningsloven,

- i) lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter
- j) stempelafgiftsloven
- k) tinglysningsafgiftsloven,
- l) kasinoafgiftsloven
- m) lotterigevinstafgiftsloven,
- n) totalisatorafgiftsloven,
- o) brændstofforbrugsafgiftsloven,
- p) vejbenyttelsesafgiftsloven,
- q) vægtafgiftsloven,
- r) lov om registrering af motorkøretøjer,
- s) bekendtgørelse nr. 1061 af 4. december 2000 om gebyrer på blyakkumulatorer (under miljøbeskyttelsesloven),
- t) bekendtgørelse nr. 111 af 5. februar 2001 om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk (under miljøbeskyttelsesloven),
- u) bøder, gebyrer og renter

fra og til virksomheder, selskaber, fonde og foreninger, offentlige myndigheder, institutioner mv., indgår ved én samlet saldoopgørelse (skattekontoen) efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Ind- og udbetalinger vedr. brændstofforbrugsafgiftsloven, vejbenyttelsesafgiftsloven, vægtafgiftsloven og lov om registrering af motorkøretøjer fra og til fysiske personer opkræves med de

begrænsninger, der følger af de nævnte love efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 3. Skatteministeren kan efter forhandling med den pågældende ressourceminister bestemme, at andre ind- og udbetalinger mellem offentlige myndigheder og virksomheder mv., der er nævnt under stk. 1, skal være omfattet af stk. 1.

§ 16a. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter mv. omfattet af § 16, stk. 1 og 2, kan modregnes uden at der afgives erklæring herom.

Stk. 2. Overstiger den samlede sum af de registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen virksomhedens samlede krav (debetsaldoen) til indbetaling. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende.

Stk. 3. Krav på ind- og udbetalinger omfattet af dette kapitel registreres på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor de med sikkerhed kan opgøres.

Stk. 4. Krav på indbetalinger fra virksomhederne omfattet af dette kapitel påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2, fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet.

Stk. 5. Indbetalinger fra virksomheden til opfyldelse af krav efter stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2, fra den dag, hvor virksomheden har indbetalt beløbet uanset betalingsmetoden.

Stk. 6. Tilgodehavender til virksomhederne omfattet af dette kapitel påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12.

Stk. 7. Udbetalinger til virksomheden til opfyldelse af krav efter stk. 6, påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2, på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden.

Stk. 8. Hvor virksomhedens indbetaling helt eller delvis anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, medgår indbetalingen altid til dækning af det ældste forfaldne krav først (FIFO-princippet).

Stk. 9. Ubetalte krav, der er oversendt til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden, behandles efter reglerne i inddrivelseslovgivningen.

§ 16b. Beløb indbetales til skattekontoen uden angivelse af, hvad betalingen skal dække, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven, skal det dog fremgå af indbetalingen, at der er tale om en frivillig indbetaling af acontoskat.

Stk. 3. Foretages der indbetaling af beløb efter stk. 2, anvendes beløbet alene til dækning af frivillig acontoskat, hvis der ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo.

§ 16c. En debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget.

Stk. 2. En kreditsaldo forrentes med den rentesats, der er fastsat i § 7, stk. 2, regnet fra den dag kreditsaldoen er fremkommet. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. En kreditsaldo, der overstiger 5.000 kr. forrentes ikke. Renten er ikke skattepligtig.

Stk. 3. Overstiger en debetsaldo for en virksomhed 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og told- og skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden. Der udsendes ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke indenfor den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, overgives beløbet til inddrivelse. Et beløb, der overgives

til inddrivelse vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges et gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

Stk. 4 En kreditsaldo udbetales til virksomhedens nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en anden beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo. Der udbetales alene beløb på 100 kr. og derover. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, i det omfang virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder, eller indsende selvangivelse, jf. § 12, stk. 4.

Stk. 5. Udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for fem hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen som følge af, at virksomhedens tilsvær for en afregningsperiode er negativt udbetales kreditsaldoen dog senest efter fristen i § 12, stk. 2.

§ 16d. Sikkerhed stillet efter § 11 kan anvendes til dækning af en debetsaldo efter § 16c, stk. 3, uanset hvilke krav, der indgår i debetsaldoen.

Stk. 2. Sikkerhed stillet efter andre love end denne lov kan alene anvendes til dækning af en debetsaldo efter § 16c, stk. 3, vedrørende det eller de krav, som den stillede sikkerhed vedrører.”

§ 2

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1125 af 21. november 2005 om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv., som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1421 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 24 affattes således:

”Skatter efter denne lov opkræves efter skattelovgivningens almindelige regler, for så vidt de efter deres indhold er anvendelige på de selskaber og foreninger mv., der er nævnt i denne lov. Opkrævningsloven, bortset fra kapitel 3, finder anvendelse på opkrævningen af indkomstskat af selskaber og foreninger mv. Kapitel 2 i opkrævningsloven finder alene anvendelse i det omfang, det følger af reglerne i lovens kapitel 5.”

2. § 29A, *stk. 5*, affattes således:

”*Stk. 5*. Ordinær acontoskat forfalder til betaling i 2 rater henholdsvis den 1. marts og den 1. november i indkomståret. Sidste rettidige indbetalingsdag er den 20. i forfaldsmåned. Betales beløbet ikke rettidigt, forrentes det efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven. Forrentningen tilfalder statskassen.”

3. § 29B, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Det beløb, hvormed indkomstskatten måtte være mindre end summen af ordinære acontoskatter

med tillæg af eventuel udbytteskat, jf. kildeskattelovens § 67, stk. 2, reguleret for tillæg efter stk. 6, og af eventuelle frivillige acontobetaling, ligeledes reguleret for tillæg efter stk. 6, benævnes overskydende skat. Ved beregning af overskydende skat indgår de ordinære acontoskatter, uanset om betaling er sket. Ved tilbagebetaling af overskydende skat ydes der selskabet eller foreningen mv. en godtgørelse på den efter stk. 8 fastsatte godtgørelsesprocent af den overskydende skat. Der kan kun ske tilbagebetaling af beløb, der faktisk er indbetalt. Told- og skatteforvaltningen overfører eventuel resterende overskydende skat inklusive godtgørelse til skattekontoen senest 2 bankdage efter den 20. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår senest 2 bankdage efter den 20. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Er den 20. november en lørdag eller søndag, overføres betalingen dog senest 3 bankdage efter den 20. november. Ved opløsning efter § 5, stk. 1, 1. pkt., eller § 7 kan tilbagebetaling af overskydende skat dog ske før. Der ydes i disse tilfælde ikke godtgørelse efter 3. pkt.”

4. § 29B, stk. 7, ophæves.

§ 29B, stk. 8-11, bliver herefter stk. 7-10.

5. § 30, stk. 1, affattes således:

”Restskat og tillæg efter § 29 B for selskaber og foreninger mv. forfalder til betaling den 1. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.”

6. § 30, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Medfører en forhøjet skatteansættelse, at selskabet eller foreningen m.v. skal betale restskat eller yderligere restskat, forfalder beløbet og tillæg efter § 29 B, stk. 4, til betaling den 1. i den måned, der følger efter meddelelsen om forhøjelsen, dog tidligst det i stk. 1 nævnte tidspunkt. Medfører en forhøjet skatteansættelse for et selskab eller en forening m.v., at overskydende skat nedsættes eller bortfalder, forfalder beløbet og godtgørelse efter § 29 B, stk. 5, til betaling den 1. i den måned, der følger efter meddelelsen om forhøjelsen, dog tidligst det i stk. 1 nævnte tidspunkt. Beløb som nævnt i 1. og 2. pkt. forrentes efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven pr. påbegyndt måned fra den 1. november i kalenderåret, eller ved forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, og til og med den måned, hvori opkrævningen udskrives. Renten kan ikke trækkes fra ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

7. § 30, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Betaling senest den 20. i den måned, hvori beløb efter stk. 1-3 forfalder til betaling, anses for rettidig. Betales beløbet ikke rettidigt, forrentes det efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven. Beløb samt ordinær acontoskat som nævnt i § 29 A, stk. 2, som ikke betales rettidigt, inddrives tillige med gebyrer efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v.”

8. § 30, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Medfører en nedsat skatteansættelse for et selskab eller en forening mv., at en tidligere beregnet restskat nedsættes eller bortfalder, tilbagebetales beløbet og tillæg efter § 29 B, stk. 4, senest den 20. i den måned, der følger efter nedsættelsen. Medfører en nedsat skatteansættelse for et selskab eller en forening mv., at der fremkommer overskydende skat eller yderligere overskydende skat, tilbagebetales beløbet med godtgørelse efter § 29 B, stk. 5, senest den 20. i den måned, der følger efter nedsættelsen. Af de i 1. og 2. pkt. nævnte beløb tilkommer der selskabet eller foreningen mv. en rente i henhold til § 7, stk. 1, i opkrævningsloven pr. påbegyndt måned fra den 1. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Renten medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.”

§ 3

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 29. september 1993, som bl.a. ændret ved § 8 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, § 6 i lov nr. 959 af 20. december 1999, § 38 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 og senest ved § 36 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 2, som nyt stk. 3:

”Stk. 3. Kapitel 5 i opkrævningsloven finder anvendelse på opkrævningen af betalinger og udbetalinger efter denne lov.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

2. § 4, stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Er et beløb, som den skattepligtige efter stk. 1 skal indbetale til det offentlige, ikke betalt rettidigt, skal den skattepligtige betale en rente, der udgør renten i henhold til § 7, stk. 1, i opkrævningsloven. Rentebeløbet tilfalder statskassen.

§ 4

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 867 af 13. september 2005, som senest ændret ved § 72 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 30a, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* Overskrides den betalingsfrist, der er fastsat efter stk. 1 eller 2, beregnes renter efter § 37, således at beløbet forrentes med en daglig rente som beregnes for hver påbegyndt dag regnet fra den seneste rettidige angivelses- og betalingsdag for beløbet. Renten tilskrives månedligt.”

2. § 36, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* Overstiger det samlede godtgørelses- eller reguleringsbeløb told- eller afgiftstilsvaret, udbetales det overskydende beløb til varemottageren. Et overskydende beløb, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af en varemottagers tilsvaret af skatter og afgifter mv. efter kapitel 5 i opkrævningsloven, kan alene udbetales såfremt det negative tilsvaret modsvares af en kreditsaldo opgjort efter opkrævningslovens § 16a, stk. 2, 2. pkt.”

3. I § 37 indsættes som *stk. 2*:

” Kapitel 5 i opkrævningsloven, bortset fra bidrag efter § 30, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på de beløb, der er nævnt i stk. 1.”

§ 5

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 899 af 22. september 2005, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1428 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 28 indsættes som nyt *stk. 1*:

"Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på opkrævningen af betalinger og udbetalinger omfattet af denne lov."

Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. § 28, stk. 1, der bliver stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Hvis skatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker. Renten svarer til den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, i opkrævningsloven."

§ 6

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 25. august 2005, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 457 af 9. juni 2004 og som senest ændret ved § 15 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 38, indsættes som nyt *stk. 2*:

"Stk. 2. Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt under stk. 1."

Stk. 2-6 bliver herefter til stk. 3-7.

2. § 38, stk. 3, der herefter bliver stk. 4, affattes således:

"~~Stk. 4~~ . Hvis indbetaling ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige betale rente efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven."

§ 7

I fondsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 800 af 18. august 2005 foretages følgende ændringer:

1. § 3A, stk. 6, sidste pkt., affattes således:

”Betales indskudsafgiften ikke rettidigt, skal der betales rente efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven.”

§ 8

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, som ændret ved § 42 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, ved § 41 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og som senest ved § 26 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som nyt stykke:

”Stk. 2. Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på udbetaling og tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 og 2.”

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 9

I stempelafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 21. maj 2002, som ændret ved § 34 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og som senest ved § 65 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Betales afgiftstilsvaret ikke rettidigt af de særlige stempelmærkeforhandlere, der er nævnt i stk. 1 eller af de virksomheder, der er nævnt i stk. 3, der har tilladelse til selv at stemple dokumenter, skal der betales rente efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven.”

2. I § 21 indsættes som nyt stykke:

”Stk. 7. Indbetaling af afgift, som nævnt under stk. 5, sker efter kapitel 5 i opkrævningsloven.”

§ 10

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 382 af 2. juni 1999, som bl.a. ændret ved § 46 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, og som senest ændret ved § 1 i lov nr. 560 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 19, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. For indbetaling af tinglysningsafgift fra personer, der sker senere end den i stk. 2 anførte frist, betales rente efter § 7, stk. 2, i opkrævningsloven med tillæg af 0,4 procentpoint for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken det afkrævede beløb skal betales.”

2. I § 19 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke:

”Stk. 4. For indbetaling af tinglysningsafgift fra virksomheder, herunder virksomheder, der er registreret efter § 17, stk. 1, der sker senere end den frist, der er anført i stk. 2, betales rente efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven.”

3. I § 19 indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

”Stk. 5. Kapitel 5 i opkrævningsloven finder anvendelse på opkrævning og indbetaling af tinglysningsafgift fra virksomheder, selskaber, fonde og foreninger.”

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

§ 11

I lov om afgift på spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 2. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt under stk. 1.”

2. § 4, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales rente efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven.”

3. § 6, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales rente efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven.”

§ 12

I lov om afgift af gevinster ved lotterispil mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 2. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som nyt stykke:

”Stk. 2. Kapitel 5 i opkrævningsloven finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt under stk. 1.”

2. § 8, stk. 1, affattes således:

”Såfremt skyldig afgift ikke indbetales rettidig, svares rente efter § 7 stk. 1, i opkrævningsloven. Dette beløb med påløbne renter inddrives om fornødent ved udpantning.”

§ 13

I lov om lokale totalisatorspil, jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 16. januar 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 1, affattes således:

”Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om anmeldelse af afgiften og dennes indbetaling. Indsendelse af afgiftsanmeldelse kan om fornødent fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der pålægges af skatteministeren. Indbetales den skyldige afgift ikke rettidigt, forrentes afgiftsbeløbet efter § 7, stk. 1, i opkrævningsloven. Den skyldige afgift med påløbne renter inddrives om fornødent ved udpantning.”

2. I § 10 indsættes som nyt stykke:

”Stk. 2. Kapitel 5 i opkrævningsloven finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt under stk. 1.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 14

I miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 572 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 88, *stk.* 2, indsættes efter 3. pkt.:

"Uanset 2. og 3. pkt. kan ministeren, hvor der foreligger særlige grunde til det, fastsætte andre regler om rente."

§ 15

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren, jf. dog *stk.* 2.

Stk. 2. § 14 træder i kraft fra dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1 Baggrund

Med opkrævningslovens vedtagelse i 2000 blev de materielle regler om angivelse, afregning, betalingsfrister, opkrævning og morarenter mv. for selskabsskatter, afgifter, moms og i mindre grad told samlet og i vid udstrækning harmoniseret. Dog er der fortsat en række krav, der afviger fra hovedreglerne i opkrævningsloven. Indbetaling af A-skatter, moms og afgifter, forrentning af for sent indbetalte krav mv. sker således på et forholdsvis ensartet regelgrundlag, mens selve den praktiske håndtering af indbetalinger fra - og udbetalinger til - virksomhederne ikke på samme måde er harmoniseret.

Efter gældende regler og praksis behandles virksomhedernes indbetalinger af A-skatter, selskabsskatter, moms, told, afgifter mv. - samt udbetalinger af f.eks. negativ moms eller andre beløb - således individuelt, hvilket betyder, at beløbene indbetales til forskellige konti, - at beløbene håndteres i forskellige systemer i told- og skatteforvaltningen, - og at der også (i et vist omfang) anvendes forskellige morarentesatser ved for sen betaling.

Generelt er den nuværende administration af opkrævningen således - trods betydelige forenklinger i kraft af opkrævningslovens vedtagelse - fortsat ufleksibel for såvel myndighederne som virksomhederne, og det kan være vanskeligt for virksomhederne at danne sig et samlet overblik over virksomhedens mellemværende med told- og skatteforvaltningen.

Hensigten med Én Skattekonto ("skattekontoen") er, at alle betalinger mellem told- og skatteforvaltningen og virksomhederne samles og fremover sker via én og samme konto, dvs., at told- og skatteforvaltningens krav på indbetalinger fra virksomheder og virksomhedernes krav på udbetalinger fra told- og skatteforvaltningen automatisk modregnes efter et saldolignende princip. Etableringen af skattekontoen forventes at lette betalingen/opkrævningen for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen samt at give virksomhederne mulighed for hurtigt og enkelt via online-adgang til skattekontoen at konstatere, om de skylder eller har beløb til gode fra told- og skatteforvaltningen.

Fysiske personers ind- og udbetalinger til/fra told- og skatteforvaltningen vil med en enkelt undtagelse for så vidt angår *ikke* følge skattekontokonceptet.

Skattekontoen er et led i regeringens handlingsplan ”En enklere hverdag for borgere og virksomheder” fra november 2004 samt et væsentligt element i told- og skatteforvaltningens samlede modernisering af it-systemerne.

I 2003 blev nemkonto-systemet vedtaget ved lov nr. 1203 af 27. december 2003 om offentlige

betalinger. Med vedtagelsen heraf blev der skabt et forenklet grundlag for det offentliges *udbetalinger* til borgere og virksomheder. Set i sammenhæng hermed er skattekontoen udtryk for en tilsvarende forenkling for virksomhedernes indbetalinger til told- og skatteforvaltningen.

1.2 Sammenhængen med told- og skatteforvaltningens systemmodernisering

Etableringen af Òn Skattekonto er et led i told- og skatteforvaltningens systemmoderniseringsprogram. Skattekontoen skal håndtere alle virksomheders mellemværender med told- og skatteforvaltningen. Den tekniske del af løsningen skal samtidig håndtere alle krav, der er under inddrivelse, og inddrivelsessystemet genbruger faciliteterne fra Òn Skattekontos debitorsystem (én fælles debitormotor). Det fælles Inddrivelsessystem skal udover virksomhedsrettede fordringer også omfatte personrettede fordringer og øvrige statslige fordringer.

Hovedidéen bag sammenhængen mellem Òn Skattekonto og Òt Fælles Inddrivelsessystem er, at det til enhver tid skal være muligt for medarbejderne i kundecentrene, betalingscenteret og skattecentre, at opnå et samlet overblik over virksomhedsopkrævninger og fordringer, der er sendt til inddrivelse.

1.3 Formålet med skattekontoen

Det primære formål med skattekontoen er at lette og forenkle administrationen af betalinger til og fra told- og skatteforvaltningen for både virksomhederne og myndighederne. Efter gældende regler afregnes og registreres indbetalinger til told- og skatteforvaltningen på en række forskellige konti og i en række forskellige it-systemer i told- og skatteforvaltningen. Indbetalingerne betragtes således som adskilte forløb, hvilket betyder, at det kan være vanskeligt at danne sig et samlet overblik over den enkelte virksomheds mellemværende med told- og skatteforvaltningen.

Herudover betyder det eksisterende opkrævningssystem, at der bruges betydelige ressourcer på korrekt placering af fejlbehæftede beløb eller beløb, hvor det ikke er angivet, hvad beløbet skal dække.

Med indførelsen af skattekontoen vil alle betalinger til og fra told- og skatteforvaltningen blive registreret og afregnet via skattekontoen. I praksis vil virksomhederne således fremover kun skulle indbetale skyldige beløb til én og samme konto (skattekontoen). På skattekontoen indgår også de beløb, som virksomhederne har til gode fra told- og skatteforvaltningen, som f.eks. negativ moms, eventuelt tilbagebetaling af tidligere indbetalte afgifter eller andre efter- eller tilbagebetalingsbeløb, som virksomheden måtte have krav på.

Med skattekontoen indføres et "saldoprincip", som er sammenlignelig med det, man kender fra en bankkonto. Indbetalinger og udbetalinger vil automatisk blive modregnet hinanden og det udvisende, som kontoen har, kan således – i lighed med en bankkonto – være negativt (debit-saldo) eller positivt (kreditsaldo). Enhver indbetaling til told- og skatteforvaltningen vil således i overensstemmelse med saldosystemet indgå på skattekontoen og i henhold til kontoprincippet blive anvendt til dækning af en eventuel debetsaldo.

Virksomhederne skal naturligvis fortsat til brug for opgørelsen af told- og skatteforvaltningens krav mod virksomheden - og omvendt - indgive *angivelser* for A-skat, moms, told og afgifter mv. efter de regler, der findes herom i opkrævningsloven samt i de enkelte skatte- og afgiftslove. Med indførelsen af saldoprincippet vil der imidlertid (generelt) ikke længere være behov for - eller krav om - at

virksomhederne angiver, hvad en given *indbetaling* skal dække, f.eks. moms, punktafgifter eller lignende. Med indførelsen af saldoprincippet anvendes en indbetaling altid til dækning af en eventuel debetsaldo. Indbetalingen afskrives altid på det/de krav med den ældste forfaldsdato.

At alle ind- og udbetalinger indbetales henholdsvis afregnes – og registreres – samlet via skattekontoen betyder, at virksomhederne nemt og hurtigt - via online-adgang til skattekontoen - på et hvilket som helst tidspunkt vil kunne få et overblik over, hvad deres mellemværende med told- og skatteforvaltningen er.

Gennemførelsen af skattekontoen vil således medføre en forenklet håndtering af ind- og udbetalinger til told- og skatteforvaltningen, som vil lette administrationen heraf for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen.

I Sverige har man siden 1998 haft en skattekonto ("skattekontot"). Den svenske ordning er gradvist blevet udbygget, og er i dag betydelig mere omfattende end den foreslåede danske ordning. I Sverige er både virksomhedernes og borgernes betalinger til/fra skattemyndigheder-

ne omfattet af ordningen. I mindre omfang er også andre offentlige krav omfattet af ordningen, og på længere sigt er det hensigten at yderligere offentlige krav skal være omfattet heraf.

Den foreslåede danske skattekontoordning var oprindeligt også tænkt som en betalingsordning, der skulle omfatte samtlige krav til det offentlige. Det er imidlertid vurderingen, at det vil være for omfattende på én gang at etablere en ordning, hvori samtlige indbetalinger indgår.

2. Gældende ret

Som anført er de materielle regler om opkrævning i vidt omfang - for virksomhederne - blevet harmoniseret som følge af vedtagelsen af opkrævningsloven, hvilket betyder, at reglerne om angivelses- og betalingsfrister, morarentesatser, gebyrsatser, udbetaling af negative tilsvare, klage og straf og i et vist omfang sikkerhedsstillelse er identiske for en række relevante skatte- og afgiftslove. En fuldstændig harmonisering er der dog ikke tale om, og der er således fortsat en række afvigelser i de enkelte love, særlig for så vidt angår betalingsfrister, morarentesatser, gebyrer og sikkerhedsstillelse.

Den praktiske administration af virksomhedernes betaling håndteres fortsat helt individuelt. Virksomhederne indbetaler således A-skat til én konto, moms til en anden konto, punktafgifter til en

tredje konto osv., og angivelser og betalinger for henholdsvis A-skat, moms, punktafgifter mv. håndteres af told- og skatteforvaltningen som adskilte forløb og af forskellige systemer.

På udbetalingssiden er der derimod med vedtagelsen af nemkonto sket en forenkling.

At indbetalingerne fortsat håndteres individuelt betyder, at det ikke umiddelbart er muligt at gøre en virksomheds samlede mellemværende med told- og skatteforvaltningen op, uden at der skal trækkes oplysninger fra flere forskellige systemer, ligesom modregning med negative tilsvare også kræver samkøring af oplysninger fra flere systemer.

Hvis virksomhederne ønsker at have mulighed for på et hvilket som helst givet tidspunkt at kunne danne sig et overblik over deres mellemværende med told- og skatteforvaltningen forudsætter det således dels, at virksomhedens bogholderi løbende er opmærksom på, hvilke fordringer, der er aktuelle, dels fordrer det et bogholderisystem, der kan håndtere betalingen af de en-

kelte fordringer. Langt de fleste virksomheder må formodes at have bogholderisystemer, eller benytte sig af ekstern bistand, der kan håndtere virksomhedens betalinger rettidigt, og som kan give et korrekt øjebliksbillede af virksomhedens betalingsrelationer til told- og skatteforvaltningen.

Men selv med avanceret bogholderi er der ingen garanti for, at det billede af virksomhedens betalingsrelationer til told- og skatteforvaltningen, som fremgår af virksomhedens interne bogholderi, er fuldstændig identisk med det billede, som fremkommer ved at sammenholde oplysningerne i told- og skatteforvaltningens betalingssystemer. Med skattekontoen skabes der en fælles referenceramme for virksomheden og told- og skatteforvaltningen, for virksomhedens betalingsrelationer til told- og skatteforvaltningen.

En gennemførelse af skattekontokonceptet forudsætter, at der i mindre omfang ændres i eksisterende regler og praksis om beregning af morarenter, debtors ret til at anvise, hvad en given indbetaling skal anvendes til betaling af (øremærkningsprincippet) samt reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningsloven. De eksisterende - forskelligartede - frister for indbetaling, der findes dels i opkrævningslove, dels i de enkelte særlove fastholdes derimod. Der ændres heller ikke i de eksisterende regler om modregning, men i kraft af kontoprincippet vil modregningen fremover ske rent automatisk.

2.1 Renteberegning - morarenter

Langt størstedelen af virksomhedernes indbetalinger til told- og skatteforvaltningen, bl.a. A-skatter, moms, told og en række afgifter, er undergivet morarentereglerne i opkrævningslovens § 7. Opkrævningslovens § 7, stk. 1, indeholder en fast månedlig rente - et tillæg - på 0,8 pct. som suppleres af en variabel månedlig rente i § 7, stk. 2, som for 2005 udgør 0,1 pct. Denne samlede rentesats på 0,9 pct. beregnes pr. *påbegyndt* måned, dvs., at renten betales pr. påbegyndt måned fra den 1. i den måned, hvor betaling skulle være sket.

At der betales pr. påbegyndt måned betyder i praksis, at en virksomhed, der f.eks. skulle have betalt moms den 25. i måneden, men som først får beløbet betalt den 2. i den næstfølgende måned vil få pålagt 2 måneders rente - og ikke bare rente for den uge, som virksomheden reelt er forsinket med betalingen. Renten fastsættes ved at gange satsen med antallet af (påbegyndte) måneder, der betales for sent. Der beregnes således efter de gældende regler ikke renters rente.

Udformningen af de gældende morarenteregler betyder således, at den virksomhed, der allerede har fået pålagt én eller to måneders morarente, ikke har noget incitament til hurtigt herefter at få betalt det pågældende krav til skattemyndighederne. Ud fra en almindelig kreditbetragtning vil

virksomheden vælge at trække indbetalingen helt frem til lige inden den næste måneds morarente udløses, dvs. lige inden den 1. i den næstkommende måned.

Som anført afviger morarentesatsen for enkelte betalingers vedkommende. Den – i beløbsmæssig henseende – absolut væsentligste afvigelse herfra er morarentesatsen for ordinære acontoskatte- (og udbytteskatte-) indbetalinger. Efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 29A, stk. 5, er morarentesatsen vedrørende for sent indbetalte aconto- og udbytteskat den efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, variable rente på pt. 0,1 pct. med et tillæg på 0,4, pct., dvs. en rente på 0,5 pct. pr. påbegyndt måned.

Der betales således en lavere morarente vedrørende for sen indbetaling af ordinær acontoskat, end der gør for en række andre indbetalinger. Forklaringen er, at der grundlæggende betales en lavere rente vedrørende for sen indbetaling af egen indkomstskat - som f.eks. selskabsskat - end der gør vedrørende for sen indbetaling af indeholdte skatter og afgifter.

Fremkommer der restskat, jf. selskabsskattelovens § 29B, stk. 4, opgøres denne samt det her tilhørende tillæg, og det samlede beløb heraf indgår på skattekontoen som en debetpostering. Rentesatsen for et forfaldent restskattebeløb er den samme som for sent indbetalte acontoskatte-rater, jf. selskabsskattelovens § 30, stk. 2, 3. pkt. og § 30, stk. 4, 2. pkt.

Der er fortsat enkelte selskaber, der ikke er omfattet af acontoskatte-ordningen. For disse selskaber forfalder indkomstskatten til betaling én gang årligt den 1. november efter udløbet af indkomståret, jf. selskabsskattelovens § 30A, stk. 1. For disse selskaber vil det samlede skattekrav inkl. tillæg blive opgjort og herefter blive overført til skattekontoen. Morarentesatsen for restskat for disse selskaber er den samme som for selskaber i acontoskatte-ordningen, jf. selskabsskattelovens § 30A, stk. 2, 2. pkt.

Udover i selskabsskatteloven afviger morarentesatsen i nedennævnte love mv. fra den i opkrævningslovens § 7 fastsatte rentesats på 0,9 pct.

- Boafgiftsloven
- bekendtgørelse nr. 1061 af 4. december 2000 om gebyrer på blyakkumulatorer (Lov om miljøbeskyttelse)
- bekendtgørelse nr. 111 af 5. februar 2000 om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk (Lov om miljøbeskyttelse)
- kasinoafgiftsloven

- klasselotteriafgiftsgevinstloven
- kulbrinteopkrævningsloven
- lotterigevinstafgiftsloven
- pensionsafkastbeskatningsloven
- pensionsbeskatningsloven
- spilafgiftsloven
- tinglysningsafgiftsloven
- totalisatorafgiftsloven

Morarentesatsen i disse love og regler er enten fastsat delvist på baggrund af bestemmelsen i opkrævningslovens § 7 (typisk sammensat som et månedligt tillæg på 0,4 pct. + den regulerbare rentesats efter opkrævningslovens § 7, stk. 2), eller helt uden relation til opkrævningsloven.

Det er hensigten, at også betalinger efter disse love - bortset fra boafgiftsloven - og bekendtgørelser skal indgå på skattekontoen.

Hvis det i skattekontokonceptet indbyggede kontoprincip skal bringes til at fungere tilfredsstillende, dvs., hvis de forventede administrative lettelser skal gennemføres, er det imidlertid en væsentlig forudsætning, at der benyttes én harmoniseret morarentesats. Dette betyder, at rentesatsen i de nævnte love og bekendtgørelser skal være den samme som efter opkrævningslovens § 7, jf. nærmere herom nedenfor under afsnit 3.

2.2 Renteberegning ved tilgodehavender

Opkrævningslovens § 12 indeholder en generel regel om udbetaling af negative tilsvare omfattet af opkrævningsloven eller tilbagebetaling af for meget indbetalte beløb eller beløb, der er indbetalt ved en fejl. Sådanne beløb skal udbetales til virksomheden senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen for den pågældende periode eller – hvor der er tale om en fejl – senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort told- og skatteforvaltningen opmærksom på den pågældende fejl.

Udbetales sådanne negative beløb ikke indenfor denne tidsfrist, har virksomheden krav på rentegodtgørelse. Rentegodtgørelse sker efter de retningslinier, der er fastsat i det såkaldte rentecirkulære TS-cirkulære 2004-07 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb. For så vidt angår visse skatte- og afgiftsbeløb, er der fastsat særlige procentsatser, der anvendes ved tilbage-

og efterbetalingskrav, f.eks. findes der i selskabsskattelovens § 30, stk. 5, en bestemmelse om rentegodtgørelse vedrørende overskydende skat, der tilbagebetales efter den i bestemmelsen fastsatte frist.

For så vidt angår beløb, der omfattes af opkrævningslovens § 12 - samt andre beløb - sker forrentningen af tilbagebetalingsbeløb med den rentesats, der fremgår af rentelovens (lovbekendtgørelse nr. 743 af 4. september 2002) § 5, jf. henholdsvis punkt 4 og 6 i rentecirkulæret. Rentesatsen efter renteloven er pt. 2,15 pct. p.a. samt et fast tillæg på 7 pct., dvs. en årlig rentesats på 9,15 pct. svarende til en månedlig rentesats på ca. 0,75 pct.

Med gennemførelsen af skattekontoen udbetales alle beløb via skattekontoen. Om samspillet mellem udbetalinger via skattekontoen og forrentning af for sent udbetalte tilbage- og efterbetalingsbeløb henvises der til afsnit 3.6 nedenfor.

2.3 Øremærkningsprincippet

Efter den gældende praksis – som ikke er lovbaseret – men som følger af almindelige obligationsretlige principper står det debitor (virksomheden) frit for at anvise, hvad en given indbetaling skal dække, hvis

der er flere forfaldne krav. Virksomheden kan således, hvor der er flere forfaldne krav, og hvor virksomheden ikke kan klare betalingen af samtlige krav indenfor de givne betalingsfrister, have et ønske om *først* at betale det/de krav, som rentemæssigt vil være mest belastende, hvis betalingsfristen overskrides. Dette er ikke nødvendigvis de krav, der er ældst i tid.

Et oplagt eksempel kunne være, at man ønsker at udskyde betalingen af en (ældre) acontoskatte-rate, for i stedet at være i stand til at indbetale et moms krav, for hvilket morarentesatsen er højere end for acontoskatten.

For at kunne få den fulde forenklingseffekt af skattekontokonceptet er det hensigten, at den ældste fordring altid skal betales først. Dette betyder, at det eksisterende ”øremærkningsprincip” må fraviges, jf. nærmere herom nedenfor under afsnit 3.4.

2.4 Modregning

Modregning benyttes i vidt omfang af told- og skatteforvaltningen. Mulighederne for modregning er ikke udtømmende lovreguleret, men hviler i meget vidt omfang på praksis. Dog findes der i bl.a. konkurslovens §§ 16 og 42, kildeskattelovens § 46, stk. 3, § 73, stk. 7, og § 62, stk. 3, samt opkrævningslovens § 12, stk. 4, 2. pkt., regler om modregning. Sidstnævnte bestemmelse fastslår en generel adgang til at foretage modregning med (negative) tilsvær og renter af tilsvær, hvis der ikke er angivet for en afsluttet regnskabsperiode. Modregningen kan ske, også selvom beløbet endnu ikke har nået den sidste rettidige indbetalingsdag.

For så vidt angår tvungen modregning - som er den i praksis mest anvendte modregningsform - sondres der mellem konneks og ukonneks modregning. Er der tale om konneks krav udspringer

kravene af samme retsforhold f.eks. er positiv moms og negativ moms, der vedrører samme afregningsperiode konneks krav, mens f.eks. arbejdsmarkedsbidrag og indkomst/selskabsskat ikke kan betegnes som konneks krav. Er der tale om ukonneks krav, kan der uden videre, dvs., uden at der gives meddelelse herom, foretages modregning.

Er der derimod tale om krav, der ikke er konneks - hvilket i praksis oftest vil være tilfældet - er det en forudsætning, at der gives særskilt meddelelse om, at der foretages modregning. At der skal gives meddelelse om modregning betyder dog ikke, at hovedmanden, dvs. virksomheden, kan afvise told- og skatteforvaltningens krav om modregning, hvis de betingelser, der i øvrigt knytter sig til modregning, må anses for opfyldt. Der er tale om følgende krav:

- Kravene er udjævnelige, dvs., at der i praksis kan ske modregning mellem de modgående krav. Pengefordringer er således altid udjævnelige.
- Kravene er afviklingsmodne, dvs. forfaldne.
- Kravene er gensidige, dvs., at modregning alene kan gennemføres, hvor to personer (fysiske og/eller juridiske personer) har krav på hinanden, således at debitor efter den ene fordring er kreditor efter den anden fordring.
- Modkravet er retskraftigt, dvs., at der ikke er indtrådt forældelse eller lignende.

Modregningsmæssigt anses staten som en enhed. Dette betyder, at de forskellige statsinstitutioner og styrelser skal betragtes som en enhed, selvom de henhører under hvert sit ministerium. Dette gælder, når staten modregner overfor borgeren. En virksomheds modregning overfor det offentlige begrænses derimod normalt til krav, der angår samme myndighed. Dette begrundes med, at borgerens krav ikke kan anses for nødlidende.

Praksis og betingelser vedrørende modregning findes nærmere beskrevet i SKATS Inddrivelsesvejledning.

Med gennemførelsen af skattekontoen ændres der generelt ikke i modregningsbetingelserne. Et væsentligt led i gennemførelsen af skattekontokonceptet er den automatiserede modregning, der følger af saldoprincippet. Som led i denne automatisering udsendes der med gennemførelsen af skattekontoen ikke længere underretning til virksomheden, når der foretages modregning.

2.5 Sikkerhedsstillelser

I opkrævningslovens § 11, samt i en række afgiftslove herunder toldloven er der regler om, at virksomheden i visse situationer skal stille sikkerhed for eksisterende eller eventuelle fremtidige krav, eller for at kunne opnå kredit.

En række af de regler der findes i lovgivningen om sikkerhedsstillelse, er særdeles specifikke i deres anvendelsesområde, ligesom flere af de eksisterende regler om sikkerhedsstillelser vedr. særlig told,

moms og punktafgifter udspringer af EU-relateret lovgivning. Sikkerhedsstillelser efter f.eks. toldloven og tobaksafgiftsloven tilsigter således alene at dække de krav, der følger af disse love.

Opkrævningslovens § 11 indeholder derimod mere generelle (ikke EU-relaterede) regler om sikkerhedsstillelse, dvs., at sikkerhedsstillelsen ikke blot vedrører et enkelt krav, men en række forskellige skatte- og afgiftskrav.

Med gennemførelsen af skattekontoen vil sikkerhedsstillelser efter opkrævningslovens § 11 komme til at dække samtlige de krav, der indgår i en debetsaldo.

3. Lovforslaget

En Skattekonto er som anført et led i told- og skatteforvaltningens samlede systemmodernisering. Hensigten med gennemførelsen af En Skattekonto er at rationalisere og lette administrationen – og overskueligheden – af ind- og udbetalinger til/fra told- og skatteforvaltningen for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen. For så vidt angår baggrund og det overordnede formål med forslaget samt sammenhængen med den overordnede systemmodernisering henvises der til bemærkningerne ovenfor under afsnit 1.1-1.3.

3.1 Saldoprincippet

Skattekontoen bygger på saldoprincippet, dvs. at indbetalinger til told- og skatteforvaltningen, det være sig A-skatter, moms, punktafgifter, told mv. og udbetalinger til virksomheden af f.eks. negativ moms, tilbagebetaling af for meget opkrævede afgifter samt andre udbetalinger fra told- og skatteforvaltningen, indgår ved en samlet opgørelse, hvor udbetalinger til virksomheden modregnes direkte i de krav på indbetalinger, som told- og skatteforvaltningen har på virksomhederne.

I praksis betyder gennemførelsen af skattekontoen, at virksomhederne kommer til at indbetale alle krav til told- og skatteforvaltningen til én og samme konto i stedet for som i dag, hvor virksomhederne indbetaler til forskellige konti afhængig af, om der er tale om A-skatter, moms, punktafgifter, told mv. Virksomhederne får via onlineadgang mulighed for løbende at følge med i bevægelserne på skattekontoen.

I lighed med den almindelige terminologi fra bankverdenen anvendes begreberne ”debetsaldo” og ”kreditsaldo” i forbindelse med skattekontoen. En debetsaldo er udtryk for, at virksomheden har en samlet nettogæld til told- og skatteforvaltningen. Det samlede beløb kan være sammensat af et eller flere enkeltkrav. Omvendt er en kreditsaldo udtryk for, at virksomheden har et samlet nettotilgodehavende hos told- og skatteforvaltningen. Et tilgodehavende, som kan være sammensat af tilbagebetalinger vedrørende flere enkeltkrav.

Modregning sker naturligvis allerede i meget vidt omfang, men forudsætter med de eksisterende opdelte opkrævningssystemer, at oplysninger fra forskellige opkrævningssystemer sammenholdes. Med systemmoderniseringen etableres der en tæt sammenhæng mellem opkrævnings- og inddrivelsessystemerne, som indeholder oplysninger om alle former for betalinger samt om samtlige debitorer. I kraft heraf skabes muligheden for at lade ind- og udbetalinger indgå i en saldoopgørelse, som baseres på, at modregning skal ske automatisk, sådan som det er tilfældet med en bankkonto.

Den eksisterende praksis vedrørende modregning - samt de få egentlige regler på området - vil der ikke blive ændret i, dvs., at de grundlæggende betingelser om at kravene skal være udjævnelige, afviklingsmodne, gensidige og retskraftige fortsat skal respekteres. Efter den gældende praksis skal told- og skatteforvaltningen i forbindelse med, at der foretages modregning, udsende en modregningserklæring. Denne erklæring er kun orienterende. Modregning kræver *ikke* modpartens samtykke, hvis de modgående krav i øvrigt opfylder de ovennævnte betingelser.

Naturligvis kan skatteyderen gøre indsigelser mod den foretagne modregning, hvis skatteyderen ikke finder, at betingelsen herfor er opfyldt, hvilket er baggrunden for, at der i dag udsendes en modregningserklæring.

Med den automatiske modregning, som er en væsentlig forudsætning for det saldoprincip, som er grundstenen i Æn Skattekonto, bortfalder modregningserklæringen. I stedet får virksomhederne via online-adgang mulighed for løbende at følge med i kontoens bevægelser, og vil på denne baggrund kunne gøre indsigelser, hvis man finder, at en given modregning ikke opfylder betingelserne.

Med indførelsen af skattekontoen vil told- og skatteforvaltningens opmærksomhed i opkrævningsmæssig sammenhæng *alene* rette sig mod den til enhver tid værende saldo og ikke mod den eller de enkelte krav,

som denne saldo er sammensat. Dette betyder også, at en opkrævning vil rette sig mod den til enhver tid værende saldo, og at beregningen af morarenter vil rette sig mod debetsaldoen og ikke mod det enkelte krav/den enkelte restance.

Da morarenten efter de eksisterende regler ikke er ensartet for de enkelte krav - selvom der med opkrævningsloven er sket en hvis harmonisering - er det nødvendigt at harmonisere de enkelte rentesatser, jf. nærmere om fastsættelse af rentesats og rentebegning af henholdsvis en debet- og en kreditsaldo under afsnit 3.5 nedenfor.

I kraft af at fokus udelukkende rettes mod saldoen er det i princippet ikke nødvendigt at angive, hvad en given indbetaling vedrører, idet enhver indbetaling automatisk vil blive anvendt til at nedbringe en eventuel debetsaldo. Af hensyn til told- og skatteforvaltningens regnskabsaflægelse overfor Finansministeriet og da visse afgifter helt eller delvis opkræves på vegne af EU, vil told- og skatteforvaltningen dog fortsat have behov for at have fuldt overblik over de enkelte kravs størrelse og

forfald mv. Told- og skatteforvaltningen vil således på et hvert givet tidspunkt være i stand til at identificere, hvilke krav den til enhver tid værende debet- eller kreditsaldo er sammensat af.

Der ændres ikke i de grundlæggende regler for, hvordan og hvornår, der skal ske angivelse og indbetaling vedrørende de enkelte krav. For så vidt angår de krav, der er fuldt og helt omfattet af opkrævningslovens regler, vil det således fortsat være angivelses- og betalingsfristerne i lo-

vens § 2, der vil være gældende, mens f.eks. moms, told og (aconto)selskabsskatter fortsat vil følge de angivelsesfrister, der er fastsat i de respektive lovgivninger.

3.2 Debet- og kreditsaldo

Som nævnt opereres der med begreberne debet- og kreditsaldo, og opkrævning og betaling vil med gennemførelsen af skattekontokonceptet rette sig mod den til enhver tid værende saldo og ikke mod de enkelte krav.

For at sikre skattekontoen en vis fleksibilitet og for at undgå at skulle udsende et større antal rykkere, fastsættes grænsen for, hvor stor en debetsaldo (skyld til told- og skatteforvaltningen) der tillades, før der udsendes en rykkerskrivelse, til 5.000 kr. Det er ved fastsættelsen af denne grænse beregnet, at told- og skatteforvaltningen årligt vil kunne spare op mod 400.000 rykkerskrivelser, dvs., en betydelig administrativ besparelse, som dog skal modregnes med indtægten fra de rykkergebyrer, der faktisk betales. Samlet er der dog tale om såvel en administrativ lettelse som en besparelse for told- og skatteforvaltningen, jf. nedenfor om de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget.

Dette kan udtrykkes således, at virksomhederne får lov at have en "kassekredit" på op til 5.000 kr. mod at betale den til enhver tid værende morarentesats herfor, og samtidig er det et væsentligt element heri, at virksomhederne "slipper" for rykkere vedrørende småbeløb på under 5.000 kr., men virksomheden kan følge saldoen og alle dens bevægelser online.

Overstiger debetsaldoen 5.000 kr. udsendes der en rykker herfor. Efterkommes denne rykker ikke overgives beløbet til inddrivelse efter de gældende regler herom. Om behandlingen af beløb under inddrivelse se afsnit 3.9 nedenfor.

Udgangspunktet for skattekontoen er, at så snart skattekontoens saldo går i kredit, dvs., i det øjeblik hvor der af den ene eller anden grund skal udbetales et beløb til virksomheden, f.eks. negativ moms, udbetales hele kreditsaldoen automatisk til virksomhedens nemkonto.

En kreditsaldo vil alene bestå, hvis virksomheden positivt tilkendegiver, at den ønsker en at have en kreditsaldo af en vis størrelse stående til betaling af kommende krav, jf. nærmere herom under afsnit 3.6.

3.3 Hvilke virksomheder og hvilke krav er omfattet af skattekontoen

Skattekontokonceptet vil fra start rette sig mod erhvervsdrivende virksomheder. Såvel personligt drevne virksomheder som selskaber, erhvervsdrivende fonde og foreninger vil være omfattet af reglerne om skattekontoen. Alle erhvervsdrivende virksomheder, der er registreret for et eller flere betalingsforhold hos told- og skatteforvaltningen vil således anvende reglerne om skattekontoen. I modsætning til den svenske ordning udeholdes private personers betalinger - med en enkelt undtagelse - fra ordningen.

Også offentlige myndigheder, stat, kommuner og institutioner, herunder selvejende institutioner, der f.eks. indeholder og indbetaler skatter til told- og skatteforvaltningen vil være omfattet af reglerne om En Skattekonto. Nedenfor anvendes under ét for samtlige omfattede udtrykket ”virksomhederne”.

Hensigten er så vidt muligt, at *all*betalinger mellem virksomhederne og told - og skatteforvaltningen, som er knyttet til virksomhedens CVR.nr. eller SE.nr. skal være omfattet af skattekontoen. Enhver betaling, der holdes uden for skattekontokonceptet vil betyde, at denne systemmæssigt skal behandles

selvstændigt, og en del af rationalet og de administrative besparelser, der er forbundet med gennemførelsen af skattekontoen, bortfalder herved.

Det generelle udgangspunkt for ordningen er, at de skatte- og afgiftskrav som virksomhederne afregner, og som i dag er omfattet af opkrævningslovens bestemmelser, fremover skal afregnes via skattekontoen. Den nærmere afgrænsning af hvilke krav, der falder ind under reglerne i opkrævningsloven, findes i lovens § 1, stk. 1-5.

I stk. 1 fastslås det, at loven gælder for skatter og afgifter mv., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger mv. er eller skulle have været registreret hos told- og skatteforvaltningen, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser om opkrævning mv. i anden lovgivning eller i EF-forordninger.

Stk. 2 henviser til § 9, der indeholder særlige regler om angivelse for visse varemottagere.

I stk. 3 slås det fast, at loven også gælder for opkrævning af andre skatter og afgifter i det omfang, der

i anden lovgivning henvises hertil. I praksis findes der bl.a. i ligningslovens § 17E, stk. 4, en bestemmelse om, at opkrævningslovens regler finder anvendelse ved opkrævningen af afgift efter kursgevinstlovens §

25, stk. 6. I selskabsskattelovens § 24 henvises der til, at opkrævningslovens regler finder anvendelse ved opkrævningen af indkomstskatter for selskaber og foreninger mv., dog finder kapitel 2 om frister for angivelse og betaling og fastsættelse af morarente samt kapitel 3, der indeholder særlige regler for visse varemottagere, ikke anvendelse. Også tinglysningsafgiftsloven indeholder visse henvisninger til opkrævningslovens regler.

I stk. 4 slås det fast, at told ikke er omfattet af loven, hvilket dog i kraft af en henvisning i toldlovens § 37 fraviges for så vidt angår opkrævningslovens §§ 6, 7 og 14, om henholdsvis rykkergebyr, morarenteberegning og lønindeholdelse.

I stk. 5 fastslås det, at lovens regler alene finder anvendelse på ejers, selskabets, fondens eller foreningens egne indkomstskatter i det omfang, dette er særlig fastsat i anden lovgivning. Den ovennævnte henvisning i selskabsskattelovens § 24 er et eksempel på, at egne indkomstskatter (selskabsskatterne) er omfattet af opkrævningslovens regler.

Opkrævningen af en række skatter og afgifter følger således helt eller blot med enkelte undtagelser reglerne i opkrævningsloven herunder også fristerne for angivelse mv. Det drejer sig om de skatter og afgifter, der opkræves efter de love, der er nævnt i opkrævningslovens bilag 1, liste A og B, dvs. at også opkrævningen af indeholdt A-skat og indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, renteskat, udbytteskat og royaltyskat (stort set) følger reglerne i opkrævningsloven. Denne type skatter og afgifter er omfattet af bestemmelsens § 1, stk. 1.

Herudover er der en række skatter og afgifter, der i større eller mindre grad er undergivet opkrævningslovens regler. Det drejer sig bl.a. om selskabsskatter, told, moms, tinglysningsafgift, kulbrinteskat, indeholdelsespligtig afgift efter pensionsbeskatningsloven, indeholdelsespligtig skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, mv.. For flere af disse loves vedkommende drejer det sig kun om en eller ganske enkelte henvisninger til opkrævningslovens regler. F.eks. kan der alene være tale om, at morarenten er baseret på opkrævningslovens § 7, stk. 2, plus et tillæg på typisk 0,4 pct. pr. påbegyndt måned. Denne type skatter og afgifter falder ind under opkrævningslovens § 1, stk. 3.

Yderligere er der en række skatter og afgifter - som ikke kan betegnes som indkomst- eller avanceskatter - og som *ikke* er undergivet opkrævningslovens regler - men hvor opkrævningsbestemmelserne er indeholdt i den enkelte lov, det drejer sig om følgende love:

- Boafgiftsloven
- lotterigevinstafgiftsloven
- stempelafgiftsloven
- (I mindre grad) tinglysningsafgiftsloven
- totalisatorafgiftsloven
- kasinoafgiftsloven
- brændstofafgiftsloven
- vejafgiftsloven
- vægtafgiftsloven
- bekendtgørelse nr. 1061 af 4. december 2000 om gebyrer på blyakkumulatorer (under miljøbeskyttelsesloven)
- bekendtgørelse nr. 111 af 5. februar 2001 om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk (under miljøbeskyttelsesloven).

Bortset fra betalingen af bo- og gaveafgift, som ikke er knyttet til en virksomhed, og som heller ikke forudsætter registrering hos myndighederne, skal også de ovennævnte afgifter og gebyrer indgå på skattekontoen.

Fra den 1. januar 2008 overtager SKAT opkrævningen af registreringsafgift, vægtafgift, brændstofafgift og vejafgift (under et: motorafgifterne) fra Rigspolitiet. Disse afgifter skal for virksomhedernes vedkommende naturligvis også opkræves efter reglerne om skattekontoen. Derudover er det hensigten, at den del af motorafgifterne, der opkræves fra fysiske personer også skal ske via skattekontoen. Der henvises nærmere herom til afsnit 3.13.3 samt de særlige bemærkninger til § 1, den foreslåede § 16, stk. 2.

Administrative bøder, der gives f.eks. efter opkrævningslovens § 18, eller efter tilsvarende bestemmelser i de enkelte særlove samt gebyrer i forbindelse med ansættelse, opkrævning og betaling, f.eks. gebyrer efter opkrævningslovens §§ 4 og 6, eller gebyrer efter anden lovgivning, opkræves ligeledes efter reglerne om En Skattekonto, og indgår på lige fod med de øvrige betalinger, dvs. at betalingen af administrative bøder og opkrævningsgebyrer mv. følger det nedenfor under afsnit 3.4 beskrevne FIFO-princip. Det er kun bøder der gives til selskaber, som vil være omfattet af reglerne om skattekontoen. Bøder vedrørende personligt drevne virksomheder knyttes til virksomhedens ejers personnummer, og kommer således ikke til at indgå på skattekontoen.

Der henvises i øvrigt for så vidt angår de omfattede betalinger til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 7 (den foreslåede § 16, stk. 1).

3.4 Betaling af den ældste fordring først - ophævelse af øremærkningsprincippet

Som beskrevet, retter fokus sig med gennemførelsen af skattekontoen mod den til enhver tid værende saldo. I praksis betyder dette, at enhver indbetaling - uanset karakteren heraf - anvendes til at nedbringe en eksisterende debetsaldo eller til forøgelse af en eventuel creditsaldo. For at fastholde den administrative forenkling, som saldoprincippet lægger op til, er det hensigten, at hvor en debetsaldo er sammensat af flere krav, anses en indbetaling fra virksomheden for at dække den fordring, der har den ældste forfaldsdato.

Eksisterer der eksempelvis en debetsaldo på 5.000 kr., som er sammensat af to fordringer f.eks. A-skat og told på hver især 2.500 kr. - med A-skattekravet som det, der forfalder først - vil en indbetaling på 2.500 fra virksomheden nedbringe saldoen til 2.500 kr. Indbetalingen vil blive anset for at dække den af de to fordringer, som har den ældste forfaldsdato, dvs. A-skattekravet. Saldoen er herefter på 2.500 kr. og udgøres alene af toldkravet. Dette kan illustreres således (indbetalingsdatoerne er fiktive):

Tekst	Dato	Debet	Kredit	Saldo
A-skat	1.1	2.500		- 2.500
		(forfald d. 1.1)		
Told	15.1	2.500		- 5.000
		(forfald d. 15.1)		
Indbetaling	1.2		2.500	- 2.500
			(A-skat med forfald d. 1.1. betales)	(saldoen står alene af told-kravet)

Afskrivningen på saldoen vil således ske efter FIFO-princippet, som også er det princip, der anvendes i relation til statsregnskabet. Herved kan der føres sædvanligt regnskab for den enkelte fordring, og der kan afregnes til EU, arbejdsmarkedsfonde mv.

Som beskrevet ovenfor under afsnit 2.3 er det en fast og indarbejdet praksis, at skatteyderne frit kan anvise, hvilket eller hvilke krav en given indbetaling skal dække. Med gennemførelsen af en regel om, at der altid afskrives på den ældste fordring først brydes øremærkningsprincippet.

Det er primært i de nedenstående 4 situationer, hvor skatteyderen har/har haft en interesse i, at betale et nyere krav frem for et ældre krav.

1. Hvor manglende betaling af et nyere krav er bødebelagt, mens manglende betaling af det ældre krav ikke er.
2. Hvor der på saldoen indgår administrative bøder, og hvor manglende betaling heraf i sidste ende kan føre til at bøden skal afsones med fængsel.
3. Hvor et yngre krav har en højere morarentesats end et ældre krav, særlig set i lyset af, at de eksisterende morarentebestemmelser udløser en hel måneds rente.
4. Hvor der til det nyere krav er knyttet en sikkerhedsstillelse som udløses, hvis ikke kravet betales.

Vedr. pkt. 1, har dette forhold dog i realiteten alene gjort sig gældende i relation til de såkaldte kildeskattebøder, der blev pålagt en arbejdsgiver, hvis denne ikke indbetalte den indeholdte A-skat indenfor de fastsatte frister. Kildeskattebøderne i opkrævningslovens § 17 blev imidlertid ophævet ved lov nr. 1441 af 22. december 2004 om ændring af skattekontrolloven og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomheders underretningspligt og afskaffelse af kildeskattebøderne). Herudover er der ikke i skatte- og afgiftslovgivningen bødestraf forbundet med manglende indbetaling af krav fra told- og skatteforvaltningen. Interessen i, at kunne anvise en given indbetaling til betaling af et yngre bødebelagt krav frem for et ældre ikke bødebelagt krav ses således efter kildeskattebødernes ophævelse ikke længere at være til stede.

Vedr. punkt 2, er det således, at bøder der gives til en personlig drevet virksomhed knyttes til virksomhedsindehaverens cpr.nr. Disse bøder bliver således ikke omfattet af reglerne om skattekontoen. Juridiske personer kan selvsagt ikke afsone en bøde.

Vedr. pkt. 3 bemærkes, at som led i gennemførelsen af saldoprincippet sker der en harmonisering af renten, så der fremover alene opereres med én (dag til dag) rentesats knyttet til debetsaldoen. Da der

bliver gennemført en harmoniseret saldobaseret rentesats, og da renten ”reduceres” til en dag til dag-rente - således at der ikke mere udløses en hel eller to måneders rente - fjernes incitamentet til at ”spekulere” i at betale et højere forrentet yngre krav frem for et ældre lavere forrentet krav helt.

Vedr. pkt. 4 kan der fortsat være et incitament til at ønske at betale et yngre krav frem for et ældre. For så vidt angår sikkerhedsstillelse efter opkrævningslovens § 11, udstrækkes denne sikkerhedsstillelse med gennemførelsen af skattekontoen til at omfatte samtlige krav på saldoen, jf. afsnit 3.12 nedenfor. For disse sikkerhedsstillelsers vedkommende vil det med gennemførelsen af skattekontoen således ikke længere have nogen betydning, om det ene krav betales før det andet.

På denne baggrund skønnes en ophævelse af øremærkningsprincippet med de ændringer, som skattekontokonceptet lægger op til, således ikke at have den store praktiske betydning sammenholdt

med den væsentlige betydning, som afskaffelse af øremærkningsprincippet har i forhold til gennemførelsen af det saldoprincip, som er bærende for skattekontokonceptet.

3.5 Renteharmonisering og omlægning til dag til dag-rente

Med gennemførelsen af opkrævningsloven er der i vid udstrækning sket en harmonisering af morarentebestemmelserne, jf. opkrævningslovens § 7. Der er dog fortsat morarentesatser i selskabsskatteloven samt flere andre steder, der afviger fra den rentesats, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, jf. nærmere herom bemærkningerne under afsnit 2.1 ovenfor.

Med gennemførelsen af skattekontoen og det kontoprincip, der knytter sig hertil, flytter fokus sig fra den enkelte fordring til "saldoen" på skattekontoen. Det afgørende er her, om der er en debet- eller en creditsaldo, dvs. om virksomheden er i restance overfor told- og skatteforvaltningen eller har penge til gode.

Med gennemførelsen af saldoprincippet er det også naturligt – men ikke nødvendigt – at der, som det er tilfældet for forrentningen af en banksaldo, knyttes én rentesats til saldoen. Teknisk er det således i sammenhæng med skattekontoen muligt at operere med differentierede rentesatser afhængigt af, hvilket krav der er tale om. En væsentlig del af forenklingen, herunder i relation til systemmoderniseringen, er imidlertid gennemførelsen af saldoprincippet, som for at fungere optimalt - og for at de forudsatte administrative besparelser kan opnås - forudsætter, at der alene opereres med én rentesats.

Udgangspunktet for en harmonisering af rentesatsen er den eksisterende rentesats i opkrævningslovens § 7, stk. 1, som er sammensat af en markedsbaseret variabel månedlig rente efter bestemmelsens stk. 2, på pt. 0,1 pct., samt et tillæg på 0,8 pct. pr. påbegyndt måned. Den samlede rente for krav der opkræves og forrentes fuldt ud efter opkrævningslovens regler er således i øjeblikket (2006) på 09 pct. pr. *påbegyndt måned*. Det vil i praksis sige, at en dags forsinkelse med betalingen kan udløse en hel måneds rente.

For selskabsskatterestancer er rentesatsen efter selskabsskattelovens § 29, stk. 4, derimod alene fastsat til renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, med et tillæg på 0,4 pct. pr. påbegyndt måned, dvs. i alt 0,5 pct. pr. påbegyndt måned. Også enkelte andre love mv. har rentesatser, der er fastsat med henvisning til opkrævningslovens § 7, stk. 2, samt et tillæg på 0,4 pct. pr. påbegyndt måned.

Herudover er der love, hvor morarentesatsen er fastsat uden sammenhæng med opkrævningslovens § 7. Der henvises til de love der er nævnt ovenfor under afsnit 2.1.

Udgangspunktet for en harmoniseret rentesats er på den ene side, at den ikke, ud fra en generel betragtning, bør føre til, at der er virksomheder, der oplever en beløbsmæssig stigning i den samlede betaling af morarenter, og på den anden side skal en harmoniseret rentesats så vidt muligt tilstræbe at være provenuneutral.

Beregninger viser, at en rentesats på 0,81(≈0,8) pct. pr. måned (10,2 pct. årligt) vil være provenuneutral. Dette betyder, at morarentesatsen for selskaber, der overtræder betalingsfristen for betaling af acontoskatteater, stiger med 0,3 pct. pr. måned sammenholdt med de nuværende 0,5 pct. pr. måned. Samtidig trækker det dog i den anden retning, at reglerne om at beregnes rente pr. påbegyndt måned erstattes af en (billigere) dag til dag-renteberegning.

I praksis betyder den nuværende månedlige beregning af morarenter, at der er samme regler for alle, uanset om der er tale om en normalt god betaler, der har en mindre restance eller en kort fristoverskridelse, eller der er tale om en virksomhed, der gentagne gange bruger mellemværendet med told- og skatteforvaltningen som ekstra kredit.

F.eks. vil en virksomhed, der kommer 10 dage for sent med moms, der forfalder til betaling den 25. i måneden, kommer til at betale en rente, der svarer til ca. 75 pct. p.a., mens en virksomhed, der skylder moms i flere måneder skal betale, hvad der svarer til 10,8 pct. pro anno. Der er således ikke i dag en god proportionalitet mellem "forseelsen" og "straffen". Forslaget om én skattekonto lægger med omlægningen fra månedlig rente til dag til dag-rente op til et regelsæt, der i stedet belønner de "gode betalere" og straffer de "dårlige betalere" efter "noget for noget"-princippet.

For så vidt angår de længerevarende restancer vil gennemførelsen af skattekontoen betyde, at der betales højere rente for langvarige restancer end for kortvarige restancer. Det følger bl.a. af rentesrenteprincippet. For selskaber, der er i restance med selskabsskat i mere end ca. 2 måneder, vil

der således blive tale om en højere morarente end i dag, idet der vil blive anvendt samme rente som vedrørende f.eks. moms og A-skat. Der vil typisk være tale om virksomheder, der er i alvorlige likviditetsvanskeligheder, under betalingsstandsning, konkurs mv., mens den almindelige selskabsskattebetaling ikke påvirkes.

3.6 Forrentning og udbetaling af en creditsaldo

Hovedreglen vil, jf. den foreslåede § 16 c, stk. 4, være, at en kreditsaldo straks udbetales til virksomheden, hvis ikke virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller mangler at indsende selvangivelse.

Ofte vil en virksomhed indbetale et beløb til betaling af et givet krav én eller to dage før den sidste rettidige betalingsdag for det pågældende krav. Herved opstår der en kreditsaldo, som jf. den ovennævnte hovedregel om udbetaling af en kreditsaldo skal udbetales straks.

For at undgå den situation, hvor der straks efter en indbetaling fra virksomheden sker udbetaling af et beløb, som virksomheden helt bevidst har indbetalt til betaling af et eller flere krav, der har sidste rettidig betaling indenfor de nærmeste dage foreslås det, at en kreditsaldo ikke udbetales, når der er krav, som har sidste rettidig betalingsfrist inden for de næste 5 hverdage. De 5 dage er fastsat ud fra en betragtning om, at det bør være muligt at foretage "forudbetalinger" i en hvis periode forud for en given betalingsfrist, uden at der sker øjeblikkelig ud/tilbagebetaling af det indbetalte beløb, men på den anden side skal fristen heller ikke være så lang, at SKAT over længere tid kan "holde" en kreditsaldo tilbage på kontoen under henvisning til, at der løbende indgår nye krav på saldoen, som nærmer sig fristen for sidste rettidige betaling.

Der beregnes rente af den kreditsaldo (indtil 5.000 kr.), der opstår som følge af indbetalingen i de op til 5 dage, der går indtil kravet betales fra skattekontoen. Denne rente tilskrives den 1. i måneden efter og vil, da der alene er tale om én eller to dages rente, typisk udgøre ganske få kroner. Denne situation kan opstå flere gange i løbet af et år. Disse småbeløb skal efter hovedreglen om udbetaling af en kreditsaldo straks udbetales til virksomheden. Det vil imidlertid være en administrativ belastning for virksomhederne løbende at skulle bogføre sådanne småbeløb. For ikke at "genere" virksomhederne med sådanne udbetalinger på ganske få kroner er det således valgt at indsætte en udbetalingsgrænse på 100 kr.

Virksomheden kan imidlertid vælge, at der skal bortses fra den foreslåede udbetalingsgrænse på 100 kr., således at alle beløb uanset størrelsen udbetales. Virksomheden kan også vælge at få indsat en højere beløbsgrænse, således, at kun beløb der overstiger den ønskede beløbsgrænse udbetales. Formålet med at fastsætte en højere beløbsgrænse for udbetaling kan være ønsket om at have en fast kreditsaldo til imødegåelse af betaling af nye krav, der debiteres saldoen.

Opkrævningslovens § 12 indeholder en bestemmelse om, at en udbetaling til virksomheden som

følger af en negativ angivelse (f.eks. moms) eller en tilbagebetaling, som følger af en fejl, skal være sket indenfor 3 uger fra henholdsvis tidspunktet for modtagelsen af angivelsen eller tidspunktet for at virksomheden har gjort told- og skatteforvaltningen opmærksom på den pågældende fejl. Denne bestemmelse stammer oprindeligt fra momsloven. Udbetales et beløb ikke indenfor den angivne frist på 3 uger har virksomheden krav på rentegodtgørelse af beløbet efter rentelovens bestemmelser herom, jf. TS-cirkulære 2004-07, pkt. 4, jf. nærmere herom ovenfor under afsnit 2.2.

Også selskabsskatteloven indeholder i § 29B, stk. 5, en frist på to bankdage for udbetaling af overskydende skat. Overholdes denne frist ikke forrentes beløbet. Om bestemmelsen i selskabsskattelovens § 29, stk. 5, og de ændringer som skattekontoen medfører af denne bestemmelse, skal der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 2, nr. 3.

Efter den foreslåede hovedregel vil således kun beløb over 100 kr. blive udbetalt. Herved kan man

komme i den situation, at der tilbageholdes op til 100 kr. ud over de tre uger, der er fristen for udbetaling ifølge opkrævningslovens § 12. Da virksomhederne imidlertid kan fravælge 100 kr.-grænsen og få udbetalt ethvert beløb uanset størrelsen, anses 100 kr.-grænsen ikke for at stride mod udbetalingsfristen i opkrævningslovens § 12. Også hvor virksomheden positivt har tilkendegivet, at man ønsker en kreditsaldo af en given størrelse er man *ude* af fristereglerne i henholdsvis opkrævningslovens § 12 og selskabsskattelovens § 29B, stk. 5.

Der foreslås herudover under hensyn til varetagelsen af 3 ugers-fristen i opkrævningslovens § 12, stk. 2, indsat en bestemmelse, om at i de tilfælde, hvor en kreditsaldo opstår, som følge af at virksomhedens tilsvarende er negativt, da udbetales kreditsaldoen inden for den i § 12 anførte tre ugers frist.

En negativ angivelse/udbetaling indgår imidlertid først på saldoen, når denne er godkendt, og der er foretaget eventuel modregning heri. Der kan således forekomme situationer, hvor beløbet af den ene eller anden grund ikke vil kunne tilgå saldoen - og dermed udbetales - indenfor den fastsatte tre-ugers frist. I disse situationer, vil virksomheden få rentegodtgørelse efter rentelovens regler.

Rentesatsen ved forrentning af en kreditsaldo er fastsat til den variable rentesats efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, ud fra den betragtning at der ikke skal kunne "spekuleres" i løbende at have en større kreditsaldo stående. Denne rentesats er pt. på 0,1 pct. pr måned svarende til en årlig rentesats på ca. 1,2 pct. Rente beregnes daglig og tilskrives månedligt, som det er tilfældet med den fastsatte morarentesats. En kreditsaldo på over 5.000 kr. forrentes ikke.

Om udbetaling af beløb, når virksomheden er under bobehandling mv. se nedenfor under afsnit 3.9 om beløb under inddrivelse.

3.7 Debiterings- og krediteringstidspunktet for skattekontoen

Spørgsmålet om fra, hvilket tidspunkt skattekontoen (saldoen) påvirkes (debiteres eller krediteres) er afgørende for fra hvilket tidspunkt, der skal beregnes morarente samt for, hvornår debetsaldogrænsen på 5.000 kr. skal anses for overskredet, og der som følge heraf sendes en rykker ud til virksomheden for hele saldobeløbet.

Spørgsmålet om tidspunktet for saldoens påvirkning er aktuelt både for krav/beløb, som virksomheden skal betale, og for krav/beløb, som virksomhederne har til gode. Der må sondres på den ene side mellem opgørelsen af krav og disses påvirkning af saldoen og på den anden siden de faktiske betalinger fra henholdsvis virksomhederne og told- og skatteforvaltningen og disses påvirkning af kontoen.

Krav på virksomheden vil blive debiteret skattekontoen på den sidste rettidige betalingsdag for det pågældende krav. Krav, der er kendte inden den faktiske betalingsfrist, vil kunne vises (konteres) på skattekontoen inden sidste rettidige betalingsdag, men vil ikke indgå som en del af den rentebærende saldo.

For så vidt angår de krav, som afhænger af virksomhedens angivelse, er det en forudsætning for korrekt debitering, at angivelsen i det hele taget er sket. Hvis virksomheden ikke har angivet, må told- og skatteforvaltningen foretage en foreløbig fastsættelse heraf. En sådan fastsættelse vil altid komme til tidsmæssigt at ligge efter angivelses- og betalingstidspunktet, og det fastsatte beløb vil derfor blive debiteret - med tilbagevirkende kraft - til den sidste rettidige betalingsdato for det pågældende krav.

Virksomhedens indbetalinger på kontoen – til betaling af de forskellige krav – skal krediteres skattekontoen. Skattekontoen bygger som beskrevet på en saldoopgørelse, og en indbetaling fra virksomheden vil automatisk blive anvendt til at nedbringe en eksisterende debetsaldo.

Virksomheden kan vælge at tilkendegive overfor told- og skatteforvaltningen, at man ønsker at have en kreditsaldo af en given størrelse stående på kontoen, typisk til betaling af senere

krav. I det omfang en indbetaling overstiger den eksisterende debetsaldo vil det overskydende indbetalte beløb komme til at udgøre en kreditsaldo på skattekontoen. Udgangspunktet er dog, at enhver kreditsaldo udbetales til virksomheden.

I praksis kan der gå op til nogle dage fra virksomheden har foretaget den faktiske indbetaling af et beløb, til dette beløb er til rådighed for told- og skatteforvaltningen – dvs. kan krediteres på skattekontoen. Denne periode afhænger af hvilken betalingsform, der anvendes. I praksis anvendes følgende betalingsformer:

5. Betaling i pengeinstitut
6. betaling via home-/officebanking
7. kontooverførsel via home-/officebanking
8. forskellige former for PBS-service mv.
9. check/dankort- eller kontant betaling (ved en told- og skatteregion)

Spørgsmålet er i denne forbindelse, hvilket tidspunkt, det skal lægges til grund for kreditering (påvirkning) af skattekontoen. Tidspunktet for den faktiske indbetaling/hævning af beløbet eller den (senere) dag, hvor pengene er til rådighed for told- og skatteforvaltningen, dvs. reelt kan krediteres skattekontoen

Et krav anses efter gældende regler for at være betalt på det tidspunkt, hvor virksomhedens (pengeinstitut)konto debiteres for beløbet, eller den dag, hvor beløbet ved en check, kontant eller på anden vis rent faktisk indbetales i bank eller på posthus, eller hvor pengene indbetales på regionen. Med gennemførelsen af skattekontoen ændres der ikke herved.

Forestiller man sig, at virksomheden dag 1 har betalt beløbet via eget pengeinstitut eller posthus eller at beløbet overføres fra egen konto (eventuel via en PBS-løsning), er det *denne* dag, der skal lægges til grund for kreditering af skattekontoen også selvom betalingsproceduren reelt betyder, at beløbet faktisk først overføres til skattekontoen - og dermed er til rådighed for told- og skatteforvaltningen - f.eks. 2 dage senere.

Det ovenfor anførte om henholdsvis debiterings- og krediteringstidspunktet betyder, at har told- og

skatteforvaltningen eksempelvis et krav på kr. 100.000 på virksomheden, og er den sidste rettidige indbetaling den 10. i måneden vil beløbet blive debiteret skattekontoen den 10. Hvis det lægges til grund, at skattekontoen på dette tidspunkt står i 0, fremkommer der på den sidste

rettidige betalingsdato en debetsaldo på kr. 100.000, som der beregnes renter af fra denne dag. Indbetaler virksomheden f.eks. kravet via et girokort i eget pengeinstitut den 10., vil der gå op til tre dage inden beløbet er til rådighed for told- og skatteforvaltningen på skattekontoen, dvs. inden indbetalingen kan krediteres skattekontoen.

I praksis vil der således blive tale om, at skattekontoen kommer til at stå med en morarentebærende debetsaldo på kr. 100.000 i op til 3 dage, indtil beløbet kan krediteres. Da det er indbetalingsdagen, der skal lægges til grund som rette krediteringsdag, vil renten blive ”tilbagerullet” til 0 kr., og den foretagne indbetaling vil blive registreret som rettidig.

Med hensyn til de krav på udbetalinger fra told- og skatteforvaltningen, som virksomheden kan have i form af f.eks. negativ moms, skal disse krediteres skattekontoen. Når det endelige beløb kan opgøres og er klar til udbetaling, vil told- og skatteforvaltningen - forinden der sker udbetaling til virksomhedens nemkonto - anvende udbetalingen til modregning (debitering) i en eventuel debetsaldo. Den overskydende del af udbetalingen eller - hvor der ikke i forvejen eksisterer en debetsaldo - hele udbetalingen, vil resultere i, at der bliver en kreditsaldo på skattekontoen, som så udbetales.

Hvis virksomheden *ikke* har tilkendegivet, at man ønsker at bibeholde en kreditsaldo på skattekontoen til betaling af senere krav, udbetales kreditsaldoen automatisk til virksomhedens nemkonto og

skattekontoen debiteres for beløbet. Den samlede udbetalingsprocedure i form af henholdsvis en kreditering og en efterfølgende debitering (modregning eller udbetaling) af skattekontoen forventes at kunne ske indenfor samme dag, eventuel med en forsinkelse på op til én dag. Dog vil en udbetaling afvente postering af skatte- og afgiftskrav, hvor sidste rettidige betalingsfrist er overskredet eller overskrides indenfor 5 dage, jf. nærmere herom i bemærkningerne til § 1, nr. 8, den foreslåede § 16 c, stk. 5.

3.8 Skønsmæssige fastsættelser

Efter opkrævningslovens § 4, kan told- og skatteforvaltningen skønsmæssigt fastsatte et tilsvær, hvis ikke virksomheden indenfor den fastsatte frist har angivet for den forgangne afregningsperiode.

Med skattekontoens gennemførelse ændres der som anført ikke i regelsættet vedr. angivelse og frister mv. Der skal således fortsat ske individuel angivelse af de enkelte tilsvær, og der vil fortsat, hvor der ikke sker angivelse, skulle ske en skønsmæssig fastsættelse af beløbet. Foretages

der en sådan fastsættelse af beløbet, er det det fastsatte beløb, der debiteres skattekontoens saldo, og som dermed kommer til at indgå i en eventuel morarenteberegning.

Sker der efterfølgende en angivelse, vil det angivne beløb erstatte det skønsmæssigt fastsatte beløb. Har det skønsmæssigt fastsatte beløb været for højt eller for lavt sat i forhold til den efterfølgende korrekte angivelse betyder dette, at morarenteberegningen således er sket af en saldo, der har været enten for høj eller for lav. Der korrigeres efterfølgende - tilbage til den oprindelige frist for angivelsen - for, at der har

været beregnet rente af en enten for høj eller for lav sat debetsaldo – eller kreditsaldo.

Hensigten er således, at der skal foretages, hvad der kan betegnes som en fuld tilbagerulning. Det vil sige, at den hidtidige skønsmæssige fastsættelse og de hertil knyttede beregnede renter helt slettes. Det korrekte beløb indsættes med tilbagevirkende kraft og der beregnes herefter korrekte renter af dette beløb. Dette står i modsætning til en ”nettoløsning”, hvor der ikke - tilbage i tid - ændres i beregnede renter mv. men blot beregnes et reguleringsbeløb, som så enten debiteres eller krediteres saldoen.

En løsning der indebærer ”fuld tilbagerulning” vil betyde, at virksomheden kan følge alle bevægelser, dvs. sletningen af den hidtidige skønsmæssige ansættelse og de hertil hørende renter og indsættelsen af det korrekte beløb samt de hertil knyttede renter. Denne løsning vil således give virksomheden det fulde overblik over de bevægelser og korrektioner, der har været på saldoen.

Der korrigeres imidlertid ikke for den situation, hvor det korrekt angivne beløb - i modsætning til det skønsmæssige fastsatte beløb - ville have ført til en debetsaldo på 5.000 kr. eller derover, med et deraf følgende krav om betaling af hele debetsaldoen. Der udsendes således ikke en opkrævning med tilbagevirkende kraft. Man forholder sig i relation til opkrævning af en debetsaldo, alene til saldoens størrelse på det givne tidspunkt.

3.9 Beløb under inddrivelse

Inddrivelse af et beløb indledes når den sidste rettidige betalingsfrist for en given fordring er overskredet. Inden der iværksættes egentlige inddrivelseskridt, udsendes der en rykker for det forfaldne beløb. Når fristen i den sidste rykker er overskredet, kan inddrivelsesmyndigheden iværksætte f.eks. en udlægsforretning overfor virksomheden. Med skattekontoen lægges der ikke op til ændringer i de eksisterende procedurer vedrørende inddrivelsesforretninger.

Med de eksisterende opkrævningsregler og systemer retter fokus sig som nævnt mod de enkelte fordringer, og inddrivelsen knytter sig således også til de enkelte fordringer i form af skyldige A-skatter, moms, told mv.

Med skattekontoen rettes fokus *alene* mod kontoens saldo. En debetsaldo er ensbetydende med at virksomheden er i restance med én eller flere forfaldne skatte- og afgiftskrav. Et væsentligt element ved gennemførelsen af skattekontoen er som beskrevet at forenkle administrationen af betalinger til og fra told- og skatteforvaltningen. Som led heri lægges der med skattekontoen op til, at virksomheden kan have en debetsaldo på op til 5.000 kr.

Først når debetsaldoen overstiger 5.000 kr., dvs. når virksomheden er i restance med mere end 5.000 kr., tages der skridt til at inddrive beløbet. Dette betyder i praksis, at en virksomhed - så længe den samlede debetsaldo ikke overstiger 5.000 kr. - kan have én eller flere forfaldne krav, uden at der udsendes en rykker for beløbet.

Efter den eksisterende inddrivelsespraksis retter inddrivelsen sig mod den enkelte fordring. Der er ikke fastsat generelle retningslinier for, hvor stor eller lille en restance beløbsmæssigt bør/skal være, før der iværksættes inddrivelse. Dette beror således på den generelle inddrivelsesstrategi, som fastlægges centralt af inddrivelsesmyndigheden.

Med den fastsatte debetsaldogrænse på 5.000 kr. fastlægges der reelt en nedre grænse for, hvornår inddrivelsesmyndigheden i praksis indleder en inddrivelsesforretning overfor en virksomhed, der er i restance.

Overgår en debetsaldo til inddrivelse, vil beløbet fortsat kunne ses på skattekontoen, men det vil *ikke* indgå som en del af saldoen.

Også beløb, der er under inddrivelse på tidspunktet for oprettelsen af skattekontoen vil blive ”overført” til skattekontoen, og ligeledes komme til at fremgå af skattekontoen som en isoleret post, der holdes uden for den ordinære saldoopgørelse. Beløb, der er under inddrivelse forrentes efter de gældende regler med samme rentesats, dvs. den harmoniserede rentesats efter opkrævningslovens § 7, som beløb der blot er skyldige. Renter og gebyrer vedrørende beløb, der er under inddrivelse, opkræves af inddrivelsesmyndigheden og tillægges det samlede beløb, der er under inddrivelse.

Beløb under inddrivelse og hertil relaterede renter og gebyrer vil således fremgå af skattekontoen men være fuldstændig adskilt fra den almindelige saldoopgørelse på skattekontoen. Indbetalinger fra virksomheden vil blive anvendt til dækning af eventuelle nye krav. Hvis der efter betaling af eventuelle nye krav er et overskydende beløb, vil dette beløb blive oversendt til behandling hos inddrivelsesmyndigheden.

Har en virksomhed fået oversendt en saldo på 5.000 kr. eller derover til inddrivelse, får den pågældende virksomhed ikke mulighed for at opbygge en ny debetsaldo op til grænsen på 5.000 kr.

Tilgår der således på et tidspunkt, hvor en debetsaldo er oversendt til inddrivelse, nye krav til virksomhedens saldo, og betales disse ikke indenfor betalingsfristen oversendes saldobeløbet – uanset om det er 5.000 kr. eller derunder - samtidig med udsendelse af en rykker herom til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden.

Såfremt virksomheden er under bobehandling (konkurs, betalingsstandsning, tvangsakkord, frivillig akkord, gældssanering mv.) eller der i afdragsordninger, henstand eller eftergivelse er taget modregningsforbehold, vil beløb til udbetaling skulle sendes til inddrivelsesmyndigheden, der herefter tager stilling til, hvorledes der kan ske modregning.

3.10 Hvis virksomheden ophører som følge af likvidation, konkurs eller af andre årsager.

Ophører virksomheden, det være sig som følge af et salg, en konkurs eller andre årsager, foretages der en slutopgørelse af saldoen, hvori også krav, der er kendte, dvs., angivne - men endnu ikke forfaldne -krav, indgår. Fører opgørelsen til, at der er en debetsaldo, herunder også en debetsaldo på under 5.000 kr., anmodes virksomheden om betaling heraf. I forbindelse med kontoens slutopgørelse anmodes virksomheden, det vil i praksis sige den tidligere indehaver af virksomheden, kurator eller boet, således om betaling af en eventuel resterende debetsaldo uanset størrelsen af denne. Indbetales beløbet ikke indenfor den angivne frist overgives beløbet til inddrivelsesmyndigheden. Er der tale om en konkurssituation vil beløbet blive anmeldt som et krav og på vanlig vis indgå i konkursrækkefølgen.

3.11 Henstand og eftergivelse

Der er ikke i forbindelse med de foreslåede regler om skattekontoen fastsat særlige regler om henstand eller eftergivelse med en debetsaldo, der overstiger de maksimalt tilladte 5.000 kr.

Reglerne for eftergivelse og henstand af skatte- og afgiftskrav er harmoniserede på hele Skatteministeriets område, og følger konkurslovens bestemmelser om gældssanering.

Den absolutte hovedbestemmelse om eftergivelse findes i opkrævningslovens § 15. For så vidt angår krav, der ikke er omfattet af opkrævningslovens regler – eller som kun delvis er omfattet heraf – er der i de enkelte særlove henvist hertil, et eksempel herpå er toldlovens § 72.

Tidligere indeholdt opkrævningslovens § 15 også en hjemmel til at yde henstand. Bestemmelsen i opkrævningslovens § 15 er senest ændret ved lov nr. 431 af 6. juni 2005, således at reglen nu alene hjemler mulighed for eftergivelse. I § 3, stk. 2, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer (lov nr. 429 af 6. juni 2005), er der indsat en særskilt hjemmel til at restanceinddrivelsesmyndigheden kan yde henstand.

Eftergivelse og egentlig henstand kan først gives når et forfaldent beløb er oversendt til inddrivelse, dvs. på et tidspunkt, hvor saldobeløbet er trukket ud af skattekontoen og er overgivet til restanceinddrivelsesmyndigheden. Selvom hjemlen hertil er indeholdt i *opkrævningsloven*, er det alene inddrivelsesmyndigheden, der kan bevilge dette.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der tager stilling til eftergivelse og henstand, og der skal i forbindelse hermed typisk indhentes en række oplysninger om debitor. Bestemmelsen i § 3, stk. 3, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer indeholder en hjemmel til, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan indhente de fornødne oplysninger fra de relevante registre mv.

Ønsker debitor i opkrævningsfasen at opnå henstand, kan opkrævningsmyndigheden efter bestemmelsen i § 2, stk. 3, 2. punktum i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer yde en henstand, der dog alene kan have karakter af et ”kulant ekspeditionsagtigt” redskab. Der er således ikke tale om, at der i den forbindelse foretages en betalingsevnevurdering eller dybere gennemgang af virksomhedens økonomi.

At der ydes henstand med et beløb i opkrævningsfasen bør således alene finde sted rent undtagelsesvis, og vil have en rent praktisk og kulancemæssig karakter. Ydes der en sådan henstand med betalingen af en debetsaldo, vil beløbet fortsat indgå i den rentebærende saldo.

Udover den ovenfor nævnte mulighed for at få bevilget henstand, kan der søges henstand med betaling af den del af en skat, som en klage over opgørelsen vedrører, jf. Skatteforvaltningslovens § 51. Med gennemførelse af skattekontoen ændres der ikke på disse

regler. I skattekontoen foretages de fornødne tekniske tilpasninger med henblik på at tilgodese disse regler.

3.12 Sikkerhedsstillelser efter opkrævningsloven

For sikkerhedsstillelsernes vedkommende har det været tanken, at disse i så vidt muligt omfang også skulle indgå på kontoen efter princippet om, at ældste fordring betales først. Dette ville medføre, at en sikkerhedsstillelse, der er stillet for f.eks. registreringsafgift efter registreringsafgiftslovens § 14, stk. 2, skulle kunne anvendes til dækning af en debetsaldo, der opstår som følge af andre forfaldne skatte- og afgiftsmæssige krav end registreringsafgiften.

Det vil imidlertid ikke være realistisk at harmonisere alle de regler om sikkerhedsstillelse, der findes i skatte- og afgiftslovgivningen, således, at sikkerhedsstillelser generelt - uanset karakteren heraf - kommer til at dække en debetsaldo, med samtlige de krav, som en sådan debetsaldo er sammensat af.

En række af de eksisterende sikkerhedsstillelser tilsigter alene at dække krav efter den pågældende lov, ligesom visse af bestemmelserne herom følger af EU-lovgivning.

Sikkerhedsstillelser efter bestemmelsen i opkrævningslovens § 11 vedrører derimod en lang række krav efter skatte- og afgiftslovgivningen, og reglerne har ingen EU-retlige relationer. Henset til denne bestemmelses bredere sikkerhedsmæssige karakter foreslås det, at anvendelsesområdet for sikkerhedsstillelsen efter disse bestemmelser, som led i gennemførelsen af skattekontoen, udvides, således at sikkerhedsstillelsen kan anvendes til dækning af en eventuel debetsaldo som helhed, uanset hvilke krav denne debetsaldo er sammensat af.

3.13 Lovforslagets opbygning

De grundlæggende regler om skattekontoens saldoprincip, debet- og kreditsaldo, forrentning, udbetaling mv. foreslås indsat som nyt kapitel 5 i opkrævningsloven. Kapitlet indledes i den foreslåede § 16 med at fastslå hvilke ind- og udbetalinger der indgår i skattekontoen, og hvem der er omfattet af reglerne. I den foreslåede § 16a fastslås begreberne debet- og kreditsaldo (saldoprincippet), påvirkningstidspunktet for ind- og udbetalinger til/fra skattekontoen samt princippet om, at den ældste fordring betales først.

I den foreslåede § 16b fastslås det – som en følge af saldoprincippet og den hermed forbundne ophævelse af øremærkningsprincippet – at indbetalinger til saldoen, som hovedregel ikke behøver at angive, hvad betalingen tilsigter at dække.

For at skattemyndighederne kan håndtere de frivillige betalinger, der tilsigter at dække acontoskat eller skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, skal virksomheden dog for så vidt angår sådanne indbetalinger angive, at der er tale om en frivillig indbetaling af acontoskat.

Den foreslåede § 16c indeholder primært reglerne om forrentning, betaling af hele debetsaldoen samt udbetaling af en creditsaldo.

I den foreslåede § 16d bestemmes det, at sikkerhedsstillelse efter opkrævningslovens § 11 kan anvendes til dækning af en debetsaldo, uanset hvilke krav debetsaldoen er sammensat af.

I de efterfølgende bestemmelser er der foretaget de fornødne konsekvensændringer, tilretninger og henvisninger i de love, hvor betalingerne efter den pågældende lov ikke er fuldt ud omfattet af opkrævningslovens regler, jf. nærmere herom nedenfor.

3.13.1 Vedrørende henvisninger fra andre love

Systematikken i opkrævningsloven, hvorefter loven, jf. lovens § 1, stk. 1, gælder for opkrævning af skatter og afgifter mv. for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger mv. der er, eller

skulle have været, registreret hos eller anmeldt til told- og skatteforvaltningen betyder, at skatter og afgifter for hvilke den nævnte registrering kræves, er ”født” ind under opkrævningslovens bestemmelser. Alle opkrævningslovens regler gælder således som udgangspunkt for disse love. De pågældende love er de love, som er nævnt i lovens bilag 1, liste A og B.

I en række af de omfattede punktafgiftslove er der alligevel under afsnittet ”Afregning af afgiften” henvist til, at bestemmelserne i §§ 2-8 eller alternativt, at reglerne i opkrævningslovens § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 - men ikke § 4 - finder anvendelse for registrerede virksomheder.

I spilleautomatloven, som er den nyeste afgiftslov, der er skrevet efter opkrævningslovens vedtagelse, er der ikke indsat henvisninger til, at bestemte regler i opkrævningsloven finder anvendelse, formentlig ud fra den betragtning, at en afgift der opkræves efter loven, jf. ordlyden i op-

krævningslovens § 1, stk. 1, uden videre vil være omfattet af bestemmelserne i opkrævningsloven. I spilleautomatloven er det

alene anført, hvis der er bestemmelser, der positivt *ikke* skal finde anvendelse. Et eksempel herpå er lovens § 22, stk. 3, der undtager fra opkrævningslovens § 11 om sikkerhedsstillelse.

Ved opbygningen af reglerne om skattekontoen, som foreslås indsat i opkrævningslovens Kap. 5, har udgangspunktet således også været, at de skatter og afgifter, som kræver registrering efter de enkelte skatte- og afgiftslove uden videre anses for omfattet af samtlige opkrævningslovens regler, herunder også de i kapitel 5 foreslåede regler om skattekontoen. Henvvisninger i de enkelte love til, at opkrævningslovens Kap. 5 finder anvendelse, er således unødvendige.

I de love, der som udgangspunkt ikke er "født" ind under opkrævningslovens regler, men hvor dele af opkrævningslovens regler kan finde anvendelse, som følge af henvvisninger i de enkelte love, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 3, er der i fornødent omfang indsat henvisning til, at opkrævningslovens § 5 finder anvendelse.

3.13.2 Ændring af bekendtgørelser

Told- og skatteforvaltningen opkræver på vegne af Miljøstyrelsen gebyrer på blyakkumulatorer og gebyrer til nyttiggørelse af dæk. Disse gebyrer opkræves med hjemmel i bekendtgørelse nr. 1061 af 4. december 2000 om gebyrer på blyakkumulatorer og bekendtgørelse nr. 111 af 5. februar 2001 om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk, begge bekendtgørelser er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Det er hensigten, at også disse gebyrer skal opkræves via skattekontoen. Dette forudsætter imidlertid, at der foretages de fornødne ændringer i miljøbeskyttelsesloven og i de nævnte bekendtgørelser. Det drejer sig alene om ændring af den morarentesats, der er fastsat i disse bekendtgørelser, som dels er højere end den morarentesats, der knyttes til skattekontoen, og dels udløser en hel måneds rente ved for sen betaling. Der henvises til lovforslagets § 14.

Generelt skønnes der i Skatteministeriets egne bekendtgørelser ikke at være brug for større ændringer af bekendtgørelser, idet bestemmelserne om opkrævning - herunder ikke mindst morarenteberegning - stort set altid er indeholdt i loven. En undtagelse herfra er bestemmelsen i § 28, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 852 af 15. oktober 2003 under kildeskatteloven, der indeholder en morarentesats ved for sen indbetaling af A-skat fra ministerier, kommuner, og en række institutioner, herunder selvejende institutioner mv.

Også indbetalinger fra disse skal følge reglerne om én skattekonto.

Denne rentebestemmelse skal ændres, så der fremover – i overensstemmelse med det princip, der foreslås i relation til skattekontoen - alene beregnes en dag til dag-rente ved for sen betaling. Det er hensigten, at skattekontoen skal have virkning fra den 1. januar 2008, og Skatteministeriet vil forud herfor sikre at den ovennævnte bekendtgørelse er ændret.

3.13.3 Skatteministeriets overtagelse af opkrævning af motor- og vejafgifter

Det er hensigten, at Skatteministeriet fra den 1. januar 2008 overtager opkrævningsopgaven vedrørende afgifter, der betales efter brændstofforbrugsafgiftsloven, vejbenyttelsesafgiftsloven og vægtafgiftsloven fra Centralregistret for Motorkøretøjer (Politiet). Herudover overtager SKAT opkrævningen af registreringsafgiften. Skatteministeriet har netop fremsat forslag til lov om registrering af køretøjer (registreringsafgiftsloven), som i en ny lov samler reglerne om betaling af registreringsafgifter, og som giver autoriserede private (typisk bilforhandlere) mulighed for mod en godtgørelse at forestå registreringen på vegne af myndighederne.

Også opkrævningen af motorafgifterne fra fysiske personer skal ske indenfor rammerne af skattekontoen. I praksis betyder det, at den ”debitormotor”- det system - der opbygges til at drive skattekontoen, vil blive benyttet til også at opkræve motorafgifterne fra personer. Morarentesatsen og beregningen af morarente vil således komme til at følge de regler om dag til dag rente mv., der er foreslået vedrørende skattekontoen. For personers vedkommende er det *alene* motorafgifterne, der vil blive opkrævet via skattekontoen. Der åbnes hermed ikke for, at personer får en egentlig skattekonto, således at der eksempelvis vil ske modregning efter saldometoden med andre skatter og afgifter. Alene i de tilfælde, hvor der betales flere former for motorafgifter - og sker eventuelle tilbagebetalinger heraf - kan det saldoprincip, der er bærende for skattekontoen få betydning.

Reglerne om skattekontoen vil således i relation til opkrævning af motorafgifterne finde anvendelse også for personer. Den nærmere afgrænsning af hvilke af regler i det foreslåede kapitel 5, der konkret skal finde anvendelse i forhold til opkrævning af motorafgifter for personer vil blive fastsat i de enkelte motorafgiftslove.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Som beskrevet indebærer gennemførelsen af skattekontoen, at morarentesatsen harmoniseres, og at

renten fremover beregnes dagligt indtil betaling sker, i stedet for at der som nu udløses én til to måneders rente ved blot én dags overskridelse af betalingsfristen. Denne omlægning betyder således, at der på den ene side fremover beregnes rentes rente, men at der på den anden side alene betales rente for det antal dage som betalingsfristen faktisk overskrides. Omlægningen forventes at føre til, at virksomhedernes betaling af restancer vil blive fremrykket i forhold til i dag.

Overgangen til dag til dag-rente og dermed rentes rente fører (med en nominel månedlig rente på 0,8 pct.) til en årlig rentesats på ca. 10,3 pct. Den årlige rentesats er i dag på 11,3 pct. Overgangen til dag til dag-rente samt rentes rente-beregning skønnes, målt i forhold til den gennemsnitligt opgjorte stående restance, i løbet af et år at føre til et merprovenu på ca. 73 mio. kr. årligt.

Omlægningen vil betyde, at der fremover alene skal betales rente for det antal dage, som betalingsfristen faktisk overskrides, i modsætning til nu, hvor en overskridelse af fristen udløser 30-60 dages rente. Det nedsatte antal rentedage skønnes at føre til et provenutab på ca. 160 mio. kr. årligt.

For at opnå så få rentedage som muligt, må det forudses, at virksomhederne som følge af omlægningen vil fremrykke betalingen af deres restancer. De fremrykkede betalinger skønnes at føre til et merprovenu på ca. 58 mio. kr. årligt. Hertil kommer provenuvirkningen af, at statsgæld kan reduceres (hurtigere) som følge af de fremrykkede betalinger. Merprovenuet i denne forbindelse skønnes at udgøre ca. 34 mio. kr. årligt.

Samlet set skønnes omlægningen til dag til dag-rente og rentes rente med de gældende differentierede rentesatser således at føre til et merprovenu på ca. 5 mio. kr.

En forudsætning for, at skattekontoen kan fungere optimalt, er at der fastsættes en harmoniseret rentesats. En harmonisering af rentesatsen for alle typer betalinger på det nuværende niveau efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, på 0,9 pct. pr. påbegyndt måned (11,3 pct. p.a.) vil føre til et merprovenu på ca. 200 mio. kr. årligt.

Det er imidlertid hensigten, at skattekontoen så vidt mulig skal være provenuneutral. En sådan provenuneutral løsning forudsætter en rentesats på 0,81 pct. pr. måned (10,2 pct. p.a.). Det er på denne baggrund, at den harmoniserede rentesats foreslås fastsat til afrundet 0,8 pct. pr. måned.

Samlet set er det således vurderingen, at etableringen af skattekontoen for virksomheder vil være provenuneutral.

De ovenfor beskrevne provenueffekter vedrører alene opkrævningen overfor virksomhederne. Efterfølgende er der truffet beslutning om at også motorafgifterne for privatpersoner skal opkræves via skattekontoen, uden at der dog herved bliver tale om at etablere en egentlig saldo-løsning for borgerne, jf. nærmere herom afsnit 3.13.3. Provenueffekten af at medinddrage opkrævningen af motorafgifter for personer er ikke indregnet i ovenstående. Morarenten for opkrævningen af motorafgifterne følger

renten i opkrævningslovens § 7, stk. 1. Som beskrevet under afsnit 2.1 sænkes denne rente som led i gennemførelsen af skattekontoen fra nu 0,9 pct. pr. påbegyndt måned til 0,8 pct. pr. måned og med omlægning til dag til dag rente og beregning af rentes rente.

De samlede renteindtægter fra opkrævningen af motorafgifterne forventes i 2006 at komme til udgøre ca. 8,8 mio. kr. Med en rentesækning på 0,1 pct. pr. måned vil dette provenu umiddelbart blive reduceret med ca. 955.000 kr. Ca. 2/3 af indtægten fra motorafgifterne stammer fra privatpersoner. Isoleret set vil det umiddelbare provenutab ved at indføre samme (lavere) rente for personer som for virksomhederne således udgøre $2/3 \times 955 \text{ t. kr.} \approx 635.000 \text{ kr.}$

Heroverfor står imidlertid, i overensstemmelse med hvad der er tilfældet for opkrævningen i forhold til virksomhederne (jf. ovenfor), at overgangen til dag til dag-rente, rentes renteberegning, fremrykkede betalinger og deraf hurtigere reduktion af statsgælden vil akkumulere et merprovenu. Dette merprovenu er ikke udregnet i forhold til opkrævning af motorafgifter fra privatpersoner, men i lighed med, hvad der er gældende for virksomhedsopkrævningen vurderes disse modgående (merprovenu)effekter at føre til, at fremtidig opkrævning af motorafgifter for personer i skattekontoen ligeledes vil være provenuneutral

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Udviklingen af det system, der skal anvendes til driften af skattekontoen er et led i fase II af den igangværende samlede systemmodernisering (fremtidssikring) af Skatteministeriets driftssystemer. Fase II vedrører udviklingen et nyt fælles debtorsystem (en fælles "debitormotor"), som skal betjene såvel Skattekontoen som det kommende fælles inddrivelsessystem.

Den samlede udgift til etablering af fase II vurderes at være ca. 312 mio. kr. heraf forventes udgifterne til én skattekonto - inkl. udviklingen af den fælles debitormotor - at udgøre ca. 155 mio. kr.

Skematisk er udgifterne til etableringen af skattekontoen fordelt således:

Mio. kr.	Nyt debitorsystem inkl. én skattekonto
IT-udvikling,	70,7
Konvertering af data fra og nedlukning af eksisterende systemer	27,6
Konsulentbistand, uddannelse og information mv.	4,8
Udvikling i alt	103,1
Driftsetablering	0
Driftsudgifter i udviklingsperioden*)	32,8 + 18,6
Éngangsudgifter IT	154,5

*) På grundlag af erfaringerne fra fase 1 tilbuddene er udgifter til driftsetablering ligeledes fjernet fra fase 2 budgetterne. Dette er sket ved at tillægge halvdelen af de oprindeligt estimerede udgifter til driftsetableringen til driftsudgifterne i projektperioden (=1½ års drift) svarende til 18,6 mio. kr. for skattekontoen.

Når projektet er gennemført, vil SKAT endvidere skulle betale en årlig udgift til drift, vedligeholdelse, forvaltning samt licenser på ca. 68 mio. kr. Dette vil i et vist omfang blive modsvaret af IT-driftsbesparelser på systemer, der lukkes som følge af moderniseringen.

Løsningen vil desuden kunne anvendes til opkrævning af grøn ejeravgift/ vægtafgift af motor-køretøjer ved overførsel af denne opgave til SKAT fra 2008, ligesom løsningen også vil kunne anvendes til at etablere en borgerskattekonto, hvilket er et projekt i systemmoderniseringens fase 3.

Det skal dog endeligt afklares, om disse projekter skal basere sig på skattekontoen. Såfremt dette sker, kan én skattekontos udgifter således betragtes som en samlet investering, der også bidrager til at realisere en række andre forretningsmodeller. Dette er dog ikke til hinder for, at der senere kan ske en organisatorisk udskillelse af inddrivelsesopgaven. Økonomien vedr. udviklingen af den fælles debitormotor (fase II), som skal understøtte såvel driften af skattekontoen som det kommende fælles inddrivelsessystem, skal således ses under et.

Den samlede ”businesscase” for fase II, som baserer sig på et grovestimat, hvortil der knytter sig nogen usikkerhed ser således ud:

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009	2010	I alt
Inddrivelse:						
Investering	15,79	63,16	63,16	15,79	0	157,9
Årsværksbesparelse			-107	-106,8	-106,8	-320,4
Øvrig drift			-59,7	-59,7	-59,7	-179,1
Inddrivelse i alt	15,79	63,16	-103,54	-150,71	-166,5	-341,8
Debitorsystem og én skatte-konto:						
Investering	15,45	61,8	61,8	15,45	0	154,5
Årsværksbesparelse			-23,1	-23,1	-23,1	-69,3
Øvrig drift			14,4	3,9	3,9	22,2
Debitorsystem i alt	15,45	61,8	53,1	-3,75	-19,2	107,4
Samlet effekt	31,24	124,96	-50,44	-154,46	-185,7	-234,4
<i>Akkumuleret cash flow</i>	<i>31,24</i>	<i>156,2</i>	<i>105,76</i>	<i>-48,7</i>	<i>-234,4</i>	

Set under ét afføder den samlede udvikling af skattekontoen og et fælles inddrivelsessystem frem til år 2010 en samlet (netto)besparelse på ca. 234 mio. kr.

Det bemærkes, at fremdrift og budgetopfølgning i forhold til ovennævnte investeringer vil indgå i den

løbende rapportering til Finansudvalget vedr. SKATS systemmodernisering.

Gennemførelsen af skattekontoen vil betyde, at myndighedernes administrative procedurer i forbindelse med opkrævningen forenkles betydeligt bl.a. gennem muligheden for automatisk

modregning. Om de skønnede besparelser forbundet med gennemførelsen af skattekontoen, skal der henvises til den ovenfor i skemaform beskrevne businesscase.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med skattekontoen foretages der ikke ændringer i gældende angivelsesfrister eller i de gældende materielle regler vedrørende betaling i øvrigt. Gennemførelsen af skattekontoforslaget skøn-

nes samlet set at føre til en enklere håndtering af virksomhedernes betalinger til skattemyndighederne.

Virksomhederne skal fremover alene indbetale skyldige beløb til skattemyndighederne via én og samme konto. Herudover vil virksomhederne modtage færre rykkere, idet der fremover ikke vil blive udsendt en rykker, før virksomheden skylder 5.000 kr. eller derover. Antallet af rykkere til virksomhederne forventes reduceret betydeligt, bl.a. som følge af, at der ikke udsendes rykkere for beløb under 5.000 kr. Det eksisterende provenu fra rykkergebyrer er på ca. 17 mio. kr. forventes nedbragt til ca. 3,5 mio. kr., hvilket svarer til et fald i antallet af udsendte rykkere på ca. 80 pct.

Virksomhederne får online-adgang til skattekontoen, og vil således hele tiden have det samme billede af virksomhedens betalingsrelationer til skattemyndighederne som myndighederne har. Det samlede tidsforbrug til administration af betalinger til og fra skattemyndighederne vil blive reduceret, jf. nærmere herom nedenfor under afsnit 7.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Gennemførelsen af forslaget skønnes at kunne medføre besparelser for virksomhederne på ca. 60 mio. kr. årligt. Dette skøn er baseret på, at afviklingen af betalinger via skattekontoen forventes at ville medføre en række mindre tidsbesparelser for virksomhederne. Den beregnede besparelse tager udgangspunkt i, at der samlet spares 5 minutter i hver virksomhed pr. måned, svarende til en time årligt pr. virksomhed. En time er sat til 200 kr.

Det sparede tidsforbrug for virksomhederne er baseret på, at:

- Kontoopgørelserne bliver mere enkle og overskuelige.
- Der vil være færre henvendelser til skattemyndighederne som følge af online-adgang til skattekontoen. Årligt ekspederes der således ca. 300.000 henvendelser med tvivlsspørgsmål.
- Der sker en forenkling af identifikationsbehovet vedr. indbetalinger via anvendelsen af virksomhedens CVR.nr.
- Tidsforbruget til modtagelse og undersøgelse af rykkere vil være mindre, som følge af den fastsatte debetsaldogrænse på 5.000 kr.
- Tidsforbruget til modtagelse og undersøgelse af oplysninger om modregning vil falde mærkbart i kraft af den automatiske modregningsadgang.

- Forenklingen af arbejdsgangene vil betyde hurtigere udbetalinger af overskydende beløb.

De virksomheder, der alene overskrider fristen med én eller ganske få dage, vil med gennemførelsen af den foreslåede dag til dag-morarentesats opnå en rentebesparelse i forhold til de gældende regler, som udløser én eller to måneders renter, blot fristen er overskredet med en enkelt dag. Det anslåede provenutab i denne forbindelse, dvs. de sparede renteudgifter for virksomhederne, skønnes at udgøre ca. 160 mio. kr.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Skattekontoen får primært virkning for virksomhedernes betalinger til og fra skattemyndighederne. Vedrørende personer er det som beskrevet under afsnit 3.13.3 dog hensigten, at opkrævningen af vægtafgift og brændstofafgift (motorafgifter), når SKAT overtager opkrævningen heraf fra 2008, også skal opkræves via skattekontoen. Dette får for så vidt angår morarentens størrelse og beregning mv. de samme konsekvenser, som er beskrevet under afsnit 2.1. Herudover får opkrævningen af motorafgifterne via skattekontoen ingen mærkbar effekt for borgerne, idet det *alene* er motorafgifterne, der vil blive opkrævet via skattekontoen. På længere sigt er det hensigten, at skattekontoens virkeområde skal udbredes, så også borgere bliver omfattet af skattekontoen.

10. Forholdet til EU-retten

Også EU-relaterede betalinger som moms, told og en række punktafgifter vil være omfattet af reglerne om Æn Skattekonto. Med gennemførelsen af skattekontoen ændres der imidlertid ikke i de materielle regler, angivelsesfrister eller i andre forhold, som har relation til regelsættet i de underliggende EU-direktiver og forordninger. Reglerne om Æn Skattekonto vil således ikke have EU-retlige konsekvenser.

11. Kommunikationsplan

Forud for skattekontoens ikrafttræden den 1. januar 2008 vil der være behov for at informere erhvervslivet om, at virksomhedernes betalinger fra dette tidspunkt afvikles via Æn Skattekonto med de ændringer der følger heraf. Der er afsat én mio. kr. til gennemførelsen af en sådan informationskampagne.

Der er ikke truffet beslutning om, hvilken form denne information skal have, herunder om den skal rettes direkte mod virksomhederne eller eventuelt ske via branche- og interesseorganisationerne.

11. Høring

Udover ministerierne har lovforslaget været i høring hos følgende organisationer og virksomheder mv.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Center for Kvalitet i Reguleringen (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen), Danmarks Automobilhandlerforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Bil-forhandler Union, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Transport og Logistik, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, Den Danske Bilbranche, Domstolsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (Center for Kvalitet i Erhvervsregulering), Finansrodet, Finanstilsynet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, HTS Handel, Transport- og Serviceerhvervene, Investeringsforeningsrådet, It-brancheforeningen, Københavns Fondsbørs, Kommunernes Landsforening, Landbrugsraadet, LO Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Miljøstyrelsen, Nationalbanken, Realkreditrådet, SKAT, Skattechefforeningen og Skatterevisorforeningen.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

BILAG

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske for det offentli-	Overgangen til dag til dag-rente samt rentes rente-	

ge	<p>beregning skønnes, målt i forhold til den gennemsnitligt opgjorte stående restance, i løbet af et år at føre til et merprovenu på ca. 73 mio. kr. årligt.</p> <p>Omlægningen vil betyde, at der fremover alene skal betales rente for det antal dage, som betalingsfristen faktisk overskrides, i modsætning til nu, hvor en overskridelse af fristen udløser 30-60 dages rente. Det nedsatte antal rentedage skønnes at føre til et provenutab på ca. 160 mio. kr. årligt.</p> <p>For at opnå så få rentedage som muligt, må det forudses, at virksomhederne som følge af omlægningen vil fremrykke betalingen af deres restancer. De fremrykkede betalinger skønnes at føre til et merprovenu på ca. 58 mio. kr. årligt. Hertil kommer provenuvirkningen af, at statsgæld kan reduceres (hurtigere) som følge af de fremrykkede betalinger. Merprovenuet i denne forbindelse skønnes at udgøre ca. 34 mio. kr. årligt.</p> <p>Samlet set skønnes omlægningen til dag til dag-rente og rentes rente med de gældende rentesatser således at føre til et merprovenu på ca. 5. mio. kr.</p> <p>Det er imidlertid hensigten, at</p>	
----	---	--

	<p>skattekontoen så vidt mulig skal være provenuneutral. En sådan provenuneutral løsning forudsætter en rentesats på 0,80 pct. pr. måned (10,2 pct. p.a.). Ved fastsættelse af denne rentesats skønnes forslaget således at være provenuneutralt.</p> <p>Opkrævningen af motorafgifter for privatpersoner skal fra den 1.1.2008 også ske via skattekontoen. Også her fastsættes rentesatsen til 0,8 pct. pr. måned. Effekten af at motorafgifterne fremover - også for privatpersoner - skal opkræves via skattekontoen forventes med samme begrundelser som anført f.s.v.a. opkrævning fra virksomhederne ligeledes at være provenuneutral.</p>	
<p>Administrative konsekvenser for det offentlige</p>	<p>Udviklingen af det system, der skal anvendes til driften af skattekontoen er et led i fase II af den igangværende samlede systemmodernisering (fremtidssikring) af Skatteministeriets driftssystemer. Fase II vedrører udviklingen et nyt fælles debitorsystem (en fælles ”debitormotor”), som skal betjene såvel Skattekontoen som det kommende fælles inddrivelsessystem.</p> <p>Løsningen vil desuden kunne anvendes til opkrævning af grøn ejerafgift/ vægtafgift af motorkøretøjer ved overførsel af denne opgave til SKAT fra 2008, ligesom løsningen også vil kunne anvendes til at etab-</p>	<p>Den samlede udgift til etablering af skattekontoen og det fælles inddrivelsessystem (fase II) vurderes at være ca. 312 mio. kr. heraf forventes udgifterne til én skattekonto - inkl. udviklingen af den fælles debitoromotor - at udgøre ca. 155 mio. kr.</p> <p>Når projektet er gennemført, vil SKAT endvidere skulle betale en årlig udgift til drift, vedligeholdelse, forvaltning samt licenser på ca. 68 mio. kr. Dette vil i et vist omfang blive modsvaret af IT-driftsbesparelser på systemer, der lukkes som følge af moderniseringen.</p>

	<p>lere en borgerskattekonto.</p> <p>Økonomien vedr. udviklingen af den fælles debitormotor (fase II), som skal understøtte såvel driften af "En Skattekonto" som det kommende fælles inddrivelses-system skal således ses under et</p> <p>Samlet set afføder udviklingen af skattekontoen og et fælles inddrivelsessystem frem til år 2010 således en (netto)besparelse på ca. 234 mio. kr.</p>	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Det skønnes, at virksomhederne gennem sparet tidsforbrug som følge af gennemførelsen af En Skattekonto samlet set vil kunne spare ca. 60 mio. kr. i administrative omkostninger årligt.</p> <p>De virksomheder, der alene overskrider fristen med én eller ganske få dage, vil med gennemførelsen af den foreslåede dag til dag-morarentesats opnå en rentebesparelse i forhold til de gældende regler, som udløser én eller to måneders renter, blot fristen er overskredet med en enkelt dag. Det samlede provenutab i denne forbindelse skønnes at udgøre ca. 160 mio. kr.</p>	Ingen
Administrative konsekvenser	Med skattekontoen foretages der ikke ændringer i gældende	Som en følge af, at betalinger via skattekontoen sker efter princin-

<p>for erhvervsli- vet</p>	<p>der ikke ændringer i gældende angivelses-frister eller i de gældende materielle regler vedrørende betaling i øvrigt. Gennemførelsen af skattekon- to-forslaget skønnes samlet set at føre til en enklere håndte- ring af virksomhedernes beta- linger til skattemyndigheder- ne.</p> <p>Virksomhederne skal frem- over alene indbetale skyldige beløb til skattemyndighederne via én og samme konto. Her- udover vil virksomhederne modtage færre rykkere, idet der fremover ikke vil blive udsendt en rykker før virk- somheden skylder 5.000 kr. eller derover. Antallet af ryk- kere til virksomhederne for- ventes reduceret betydeligt, bl.a. som følge af, at der ikke udsendes rykkere for beløb under 5.000 kr. Det eksiste- rende provenu fra rykkergeby- rer på ca. 17 mio. kr. forventes nedbragt til ca. 3,5 mio. kr., hvilket svarer til et fald i antallet af udsendte rykkere på ca. 80 pct.</p> <p>Virksomhederne får online- adgang til skattekontoen, og vil således hele tiden have det samme billede af virksomhe- dens betalingsrelationer til skat- temyndighederne som myndig- hederne har. Det samlede tids- forbrug til administration af be-</p>	<p>skattekontoen sker efter princip- pet om, at den tidsmæssigt ældste fordring altid betales først ophæ- ves øremærknings-princippet, så- ledes at virksomhederne fremover ikke vil kunne anvise en bestemt indbetaling til betaling af et be- stemt krav, f.eks. for at undgå at den sikkerhed, der er stillet for et bestemt krav udløses.</p> <p>Behovet for at kunne anvise en given betaling til et bestemt krav vil dog blive reduceret som følge af den renteharmonisering, der er et led gennemførelsen af Òn Skattekonto, idet der ikke længere er grundlag for at betale højtforrentede krav forud for la- vere forrentede krav.</p> <p>Med henblik på at sikre, at fri- villige indbetalinger af hen- holdsvis selskabsskat og skat efter pensions- afkastbeskatningsloven også ef- ter gennemførelsen af skattekontoen kommer til at indgå ved den endelige skatteopgørelse, vil det fremover være nødvendigt for virksomhederne, at angive, når en indbetaling tilsigter at dække sådanne frivillige indbetalinger.</p>
--------------------------------	---	---

	<p>talinger til og fra skattemyndighederne vil blive reduceret, jf. nærmere herom under afsnit 7.</p>	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Skatteministeriet overtager fra 2008 opkrævningen af vægtafgift, brændstofafgift, registreringsafgift og vejbenyttelsesafgift (motor-afgifterne)</p> <p>Det er hensigten at opkrævningen af motorafgifterne fra fysiske personer skal ske indenfor rammerne af skattekontoen. I praksis betyder det, at den ”debitormotor”- det system - der opbygges til at drive skatte-kontoen, vil blive benyttet til også at opkræve motorafgifterne fra personer</p> <p>Morarentesatsen og beregningen af morarente vil således komme til at følge de regler om dag til dag rente mv., der er foreslået vedrørende skattekontoen. For personers vedkommende er det <i>alene</i> motorafgifterne, der vil blive opkrævet via skattekontoen. Der åbnes hermed ikke for, at personer får en egentlig skattekonto, således at der eksempelvis vil ske modregning efter saldometoden med andre skatter og afgifter.</p>	Ingen ✕

	Alene i de tilfælde, hvor der f.eks. betales flere former for motorafgifter - og sker eventuelle tilbagebetalinger heraf - kan det saldoprincip, der er bærende for skattekontoen få betydning.	
Forholdet til EU-retten	Forslaget skønnes ikke at indebære EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med gennemførelsen af nemkontoen for virksomhederne vil beløbsoverførsler til virksomhederne fremover kunne ske, hurtigt, enkelt og omkostningsfrit. På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen i § 2, stk. 6, om at beløb under 50 kr. ikke skal indbetales ophæves. Tilsvarende foreslås også bestemmelsen i opkrævningslovens § 12, stk. 1, om at beløb under 50 kr. ikke udbetales ophævet, jf. nedenfor bemærkningerne til nr. 5.

I praksis betyder, dette at beløb under 50 kr. fremover vil blive henholdsvis krediteret eller debiteret kontoen.

Ophævelsen af ”bagatelgrænserne” skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 8 (den foreslåede § 16 c, stk. 4) hvori det foreslås, at der, for at undgå at ”genere” virksomhederne med alt for hyppige udbetalinger af småbeløb, alene sker udbetalinger til virksomhedens nemkonto, når kreditsaldoen overstiger 100 kr. Som beskrevet under afsnit 3.6, er der ikke tale om indførelsen af en ny ”bagatelgrænse”, men alene en praktisk relateret udbetalingsgrænse, som virksomheden har mulighed for at bortvælge.

Til nr. 2

Med gennemførelsen af skattekontoen indgår alle ind- og udbetalinger til virksomhederne på en samlet saldoopgørelse, hvor modregning sker automatisk. Fokus vil alene rette sig mod, hvorvidt virksomhedens skattekonto er i debet eller i kredit, dvs. om virksomheden skylder eller har penge til gode fra told- og skatteforvaltningen. En debetsaldo kan være sammensat af flere fordringer, A-skat, moms, told mv. Disse krav forrentes efter de gældende regler med forskellige rentesatser. Med henblik på konsekvent at kunne lægge saldoprincippet til grund og dermed opnå de største administrative fordele er det væsentligt, at der anvendes en og samme (harmoniserede) morarentesats i relation til den enhver tid værende saldo – uanset hvilke fordringer denne måtte være sammensat af.

Som det fremgår af afsnit 3.5 under de generelle bemærkninger ovenfor, vil der ud fra en forudsætning om provenuneutralitet, skulle fastsættes en fremtidig harmoniseret månedlig rentesats på 0,8 pct.

Det foreslås, at den eksisterende rentebestemmelse i opkrævningslovens § 7, stk. 1 og 2, lægges til grund for forrentning af den til enhver tid værende debetsaldo efter den foreslåede § 16 c om saldoforrentning. Den eksisterende rentebestemmelse i opkrævningslovens § 7 fastholdes i den form den har nu, dvs. med en fast procentsats (et tillæg) efter stk. 1 og en variabel sats efter stk. 2. Den variable rentesats efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, er pt. 0,1 pct. pr. måned. For at nå en samlet rentesats på 0,8 pct. pr. måned skal tillægget efter stk. 1 ændres til 0,7 pct. pr. måned.

Renteberegningen foreslås ændret således, at der fremover beregnes dag til dag-rente med månedlig rentetilskrivning. Herved kommer virksomhederne kun til at betale morarente (inkl. rentes rente) for

det faktiske antal dage, som betalingsfristen overskrides i modsætning til i dag, hvor for sen betaling udløser én til to måneders rente.

Der foreslås hensat en henvisning til, at beløb der indgår på skattekontoen følger reglerne om saldoforrentning i den foreslåede § 16 c.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås, at muligheden for at eftergive renter efter bestemmelsen i § 8 udvides til også at omfatte saldorenter efter den foreslåede § 16 c, stk. 1 og 2. Bestemmelsen indsættes som punkt 4) efter punkt 1) -3). Der er i øvrigt tale om konsekvensrettelser.

Til nr. 5.

Det foreslås at ophæve bagatelgrænsen for udbetalinger af negative tilsvær og tilbagebetalinger til virksomhederne i opkrævningslovens § 12, stk. 1. Tilsvarende foreslås bestemmelsen i opkrævningslovens § 2, stk. 6, om at beløb under 50 kr. ikke opkræves også ophævet. Om ophævelse af disse bagatelgrænser for udbetaling skal der henvises til bemærkningerne til nr. 1 ovenfor samt til de almindelige bemærkninger under afsnit 3.6.

Til nr. 6

Af opkrævningslovens § 12, stk. 2, fremgår det, at virksomhederne har krav på at få udbetalt tilgodehavender fra told- og skatteforvaltningen indenfor en frist på 3 uger. Bestemmelsen tager sigte på enkeltkrav. Med gennemførelsen af skattekontoen - og dermed saldoprincippet - fore-

tages der alene udbetaling til virksomheden, hvis virksomheden har en positiv saldo, dvs. en kreditsaldo. Det foreslås indsat som nyt stk. 5 under bestemmelsen i opkrævningslovens § 12, at der alene kan ske udbetaling, i det omfang virksomheden har en kreditsaldo. Opgør virksomheden eksempelvis et krav på negativ moms på 20.000 kr., og har virksomheden en debetsaldo på 10.000 kr., vil virksomheden således alene få udbetalt 10.000 kr., idet de resterende 10.000 kr. anvendes til dækning af den eksisterende debetsaldo. Denne Efter modregning er der således en kreditsaldo på 10.000 kr., der kommer til udbetaling.

Til nr. 7

I opkrævningslovens § 13 fastslås det, at krav på udbetalinger efter opkrævningslovens § 12 ikke kan overdrages før udløbet af den afregningsperiode, som det pågældende beløb vedrører. Der foreslås som stk. 2, indsat en bestemmelse, der slår fast, at overdragelser efter stk. 1, ikke kan overstige det beløb, der kan opgøres efter den foreslåede § 12, stk. 5. Dvs., at der alene kan ske overdragelse af et beløb, der modsvares af en positiv kreditsaldo.

Til nr. 8

Som nyt kapitel 5 i opkrævningsloven foreslås indsat de centrale bestemmelser om Æn Skattekonto.

I den foreslåede § 16, stk. 1, fastslås, at alle de i bestemmelsen nævnte betalinger fra og til virksomheder, selskaber, fonde og foreninger indgår ved en samlet saldoopgørelse efter reglerne i det foreslåede kapitel 5. Bestemmelsen afgrænser således hvem og hvad (hvilke fordringer), der er omfattet af reglerne om Æn Skattekonto.

Reglerne om en skattekonto gælder for alle erhvervsvirksomheder, uanset organisationsformen. Kun betalinger, der vedrører selve virksomheden er omfattet. Oftest er der tale om betalinger, som forekommer med faste eller jævnlige intervaller og forudsætter, at virksomheden er registreret for den pågældende type betaling.

Egne indkomstskatter for personligt drevne virksomheder og avanceskatter er som hovedregel *ikke* omfattet af reglerne om skattekontoen. Hermed følger reglerne om skattekontoen hovedreglen i opkrævningslovens § 1, stk. 5, hvorefter opkrævningslovens regler alene finder anvendelse på virksomhedens ejers, selskabets, fondens eller foreningens egne indkomstskatter i det

omfang, det fremgår af særlovgivningen. Selskabsskat er et eksempel på, at egne indkomstskatter via bestemmelser i særlovgivningen er omfattet af opkrævningsloven.

Med gennemførelsen af opkrævningsloven blev en lang række betalinger samlet under denne lov, og opkrævningslovens § 4 er derfor også det naturlige udgangspunkt for afgrænsningen af, hvilke betalinger der er omfattet af reglerne om skattekontoen.

De omfattede betalinger er anført punktvis under den foreslåede § 16, stk. 1.

Punkt a) omfatter alle betalinger, som vedrører skatter og afgifter omfattet af opkrævningslovens § 1, stk. 1 og 2. Hermed falder alle betalinger vedrørende skatter og afgifter, som virksomheder, selskaber, fonde og foreninger skal registreres for, ind under skattekontoen. Det vil i praksis sige A-skat, lønsumsafgift, moms, arbejdsmarkedsbidrag, indeholdt udbytteskat, royaltyskat og renteskat efter henholdsvis kildeskattelovens §§ 66, 66A og 66B samt alle punktafgifterne.

Under punkterne b)-t) er nævnt samtlige andre love, regler og bekendtgørelser efter hvilke, der sker ind- eller udbetalinger til virksomheder, og som skal være omfattet af reglerne om Òn Skattekonto. Størstedelen af de under punkt b)-t) nævnte love mv. er love, hvor der i kraft af bestemmelsen i opkrævningslovens § 4, stk. 3, er indsat bestemmelser i de pågældende love om, at større eller mindre dele af regelsættet i opkrævningsloven finder anvendelse for de betalinger, der følger af loven. Det drejer sig f.eks. om selskabsskatteloven, toldloven, ligningsloven m.fl., mens opkrævning og betaling efter andre af de nævnte love hidtil ikke har haft nogen form for relation til reglerne i opkrævningsloven. Det drejer sig eksempelvis om stempelafgiftsloven og de nævnte spillelove

(kasino-, lotteri- og totalisatorspilafgiftsloven).

Særlig om opkrævningen af de såkaldte motorafgifter, punkt o)-r), se afsnit 3.13.3. under de almindelige bemærkninger.

På vegne af Miljøministeriet opkræver told- og skatteforvaltningen gebyrer på blyakkumulatorer samt

den såkaldte dækafgift. Opkrævningen af disse gebyrer er reguleret af bekendtgørelser udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven (bekendtgørelse nr. 1061 af 4. december 2000 om gebyrer på

blyakkumulatorer samt bekendtgørelse nr. 111 af 5. februar 2001 om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk). Også opkrævningen af betalinger efter disse bekendtgørelser skal være omfattet af reglerne om skattekontoen. Opkrævningen af disse gebyrer har heller ikke nogen relation til opkrævningslovens regler.

Miljøministeriet har på denne baggrund udarbejdet den del af lovforslaget, der vedrører den fornødne ændring af rentebestemmelserne mv. i miljøbeskyttelsesloven. Miljøministeriet vil herudover foretage de fornødne ændringer i de nævnte bekendtgørelser, inden reglerne om En Skattekonto får virkning fra den 1. januar 2008.

Fra den 1. januar 2008 overtager told- og skatteforvaltningen opkrævningen af afgifter, der betales efter brændstofafgiftsloven, vejafgiftsloven og vægtafgiftsloven fra Centralregistret for Motorkøretøjer (Politiet). Også opkrævningen af disse afgifter skal være omfattet af reglerne om skattekontoen. De lovændringer der følger af overtagelsen af opkrævningen af de nævnte afgifter, vil blive udarbejdet således, at de tilpasses reglerne om skattekontoen.

Under punkt u) er nævnt bøder, gebyrer og renter. Bøder og gebyrer vil i lighed med andre krav blive opkrævet efter reglerne om skattekontoen. Bøder og gebyrer kommer herved til at indgå på saldoen og udgøre en del af rentegrundlaget. Bøder vil blive debiteret saldoen den dag, hvor virksomheden vedtager bøden eller den dag, hvor den pågældende virksomhed ved dom ikendes bøden.

Rykkergebyrer vedrørende manglende indbetaling, efter f.eks. opkrævningslovens § 6, debiteres saldoen på det tidspunkt hvor rykkerskrivelsen udsendes. Gebyrer for foreløbig fastsættelse efter opkrævningslovens § 4 debiteres på det tidspunkt, hvor den foreløbige fastsættelse dannes. Gebyrer der pålægges for manglende indberetning af oplysninger om handel med andre virksomheder efter momslovens § 54, stk. 2, samt gebyr for manglende månedlig indberetning af oplysninger om ansatte efter kildeskattelovens § 57 debiteres på det tidspunkt, hvor det konstateres, at virksomhedens indberetning ikke er sket indenfor de gældende frister.

I den foreslåede § 16, stk. 2, foreslås indsat en bestemmelse, om at også ind- og udbetalinger vedrørende brændstofforbrugsafgiftsloven, vejbenyttelsesafgiftsloven, vægtafgiftsloven og lov om registrering af motorkøretøjer fra og til fysiske personer opkræves indenfor rammerne af reglerne om

skattekontoen. Der henvises til bemærkningerne herom under afsnit 3.13.3.

Morarenter der beregnes af en debetsaldo og renter der beregnes af en kreditsaldo henholdsvis debiteres og krediteres løbende saldoen.

I den foreslåede § 16, stk. 3, indsættes en bemyndigelse til skatteministeren, hvorefter ministeren efter forhandling med den relevante minister kan lade opkrævningen af andre betalinger fra virksomhederne - dvs. ikke fiskale betalinger - ske via skattekontoen. Hermed er der mulighed for, afhængigt af skattemyndighedernes erfaringer med skattekonto-reglerne, også at lade andre betalinger indgå i skattekontoen.

I den foreslåede § 16a, stk. 1, fastslås det, at der i kraft af saldoprincippet sker automatisk modregning af ind- og udbetalinger fra og til virksomhederne. Efter den gældende modregningspraksis skal virksomhederne have tilsendt en særskilt erklæring fra told- og skatteforvaltningen om, at der foretages modregning. Den automatiske modregningsadgang og den heraf følgende ophævelse af særskilt udsendelse af modregningserklæring er en væsentlig forudsætning for det bærende saldoprincip. Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes en regel om, at modregning fremover kan ske uden sådan erklæring.

I stedet får virksomhederne via online-adgang mulighed for løbende at følge med i kontoens bevægelser, herunder de foretagne modregninger, og vil på denne baggrund kunne gøre indsigelser, hvis man finder, at en given modregning ikke opfylder betingelserne.

I den foreslåede § 16a, stk. 2, fastslås begreberne debetsaldo og kreditsaldo. En debetsaldo er udtryk for, at virksomhedens skyld til told- og skatteforvaltningen overstiger virksomhedens eventuelle tilgodehavender fra told- og skatteforvaltningen. En kreditsaldo er udtryk for det modsatte, dvs., at virksomhedens tilgodehavender overstiger virksomhedens skyld til told- og skatteforvaltningen. Begreberne debetsaldo og kreditsaldo anvendes flere steder i de foreslåede regler.

De foreslåede bestemmelser i § 16a, stk. 3-7, indeholder bestemmelser om, fra hvilket tidspunkt et krav på indbetaling (en fordring) fra og et krav på en udbetaling (et tilgodehavende) til virksomheden påvirker saldoopgørelsen, samt hvornår de faktiske ind- og udbetalinger til dækning af sådanne fordringer og tilgodehavender påvirker saldoopgørelsen.

I stk. 3 fastslås tidspunktet for, hvornår et krav på en ind- eller udbetaling kan vises (konteres) på skattekontoen. At en ind- eller udbetaling vises/konteres betyder, at det ved opslag via den online-adgang der etableres, vil fremgå af skattekontoen, hvilke fordringer – eller tilgodehavender – der allerede er opgjorte, og som forfalder til betaling indenfor nær fremtid. Fordringer kan således vises på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor virksomheden har foretaget den angiv-

velse, der ligger til grund for fordringen – eller på det tidspunkt, hvor fordringen på anden vis med sikkerhed kan opgøres. Der kan f.eks. være tale om en situation, hvor der ikke er sket angivelse, men hvor opgørelsen af en fordring

beror på en kontrol af virksomhedens forhold.

Når det anføres, at en fordring (eller et tilgodehavende) skal kunne opgøres med sikkerhed, er det ikke ensbetydende med, at det krav, der ligger til grund for fordringen, ikke på noget efterfølgende tidspunkt vil kunne omgøres. Formuleringen er alene udtryk for, at det pågældende krav skal bero på virksomhedens egen angivelse eller en anden form for ”sikker”, opgørelse og ikke blot være udtryk for et simpelt skøn.

I stk. 4 fastslås det, at et krav (en fordring) på en virksomhed først påvirker (debiteres) saldoopgørelsen – og dermed også påvirker renteberegningsgrundlaget – fra den sidste rettidige betalingsdag for det pågældende beløb. Indtil dette tidspunkt vil beløbet (hvor det er muligt) blot være vist (konteret) på skattekontoen. At der først beregnes renter fra den sidste rettidige betalingsdag er i overensstemmelse med den gældende praksis.

Stk. 5 indeholder bestemmelse om, at den til et krav knyttede indbetaling påvirker (krediteres) saldoopgørelsen fra den dag, hvor virksomheden foretager indbetaling, dvs. den dag, hvor virksomheden (fysisk) indbetaler det pågældende beløb i pengeinstitut, bank eller direkte hos skattemyndighederne. Foretages betalingen elektronisk anses betalingen for sket den dag, hvor beløbet hæves fra virksomhedens konto. Det skal bemærkes, at elektroniske indbetalinger, f.eks. betaling via homebanking, skal ske indenfor det pågældende pengeinstituts (elektroniske) åbningstid den dag, hvor betalingen ønskes registreret. En indbetaling foretaget efter lukketid - dvs. efter det elektroniske betalingssystem nedlukning den pågældende dag - vil således først blive hævet fra virksomhedens konto og dermed også først påvirke skattekontoens saldoopgørelse den efterfølgende dag. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med gældende praksis for, hvornår betaling anses for at være sket.

Stk. 6 og 7 fastlægger tidspunktet for, hvornår henholdsvis et krav på udbetaling til virksomheden (et tilgodehavende) og den hermed forbundne faktiske udbetaling i praksis påvirker (henholdsvis krediteres og debiteres) saldoopgørelsen.

En virksomheds tilgodehavende, som følger af en negativ angivelse eller som skyldes tilbagebetaling af et for meget indbetalt beløb følger – jf. det foreslåede stk. 6 – de eksisterende regler herom i opkrævningslovens § 12. Dvs., at saldoen påvirkes (krediteres) den dag, hvor den negative angivelse er modtaget hos skattemyndighederne eller for så vidt angår tilbagebetalinger som følge af en fejlkrævning eller lignende fra den dag, hvor skattemyndighederne modtager virksomhedens meddelelse om, at der foreligger en fejlindbetaling.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 7, påvirkes (debiteres) udbetalinger til virksomheden saldoopgørelsen på det tidspunkt, hvor den faktiske udbetaling finder sted, dvs. den dag, hvor beløbet overføres til virksomhedens nemkonto.

Reglerne om udbetaling af tilgodehavender er underlagt saldoprincippet og udbetaling af et tilgodehavende sker alene i det omfang virksomheden efter modregning af det pågældende tilgodehavende har en creditsaldo, jf. bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 4.

I stk. 8 foreslås det, at hvor virksomheden har en debetsaldo, der er sammensat af flere forfaldne krav, anvendes en indbetaling fra virksomheden altid til at dække de ældste krav først. Der fastlægges hermed en dækningsrækkefølge, som ophæver det såkaldte øremærkningsprincip, hvorefter en skatteyder, der har flere restante fordringer, efter gældende praksis kan anvise, hvilken fordring en given indbetaling skal anvendes til dækning af. Som anført under de generelle bemærkninger, afsnit 3.4, er ophævelsen af øremærkningsprincippet en væsentlig forudsætning for den automatiske modregning, som følger af saldoprincippet.

Som det fremgår af de generelle bemærkninger under afsnit 3.4, skønnes øremærkningsprincippet at miste en stor del af sin relevans bl.a. som følge af den renteharmonisering, der sker som led i etableringen af skattekontoen.

I stk. 9 fastslås det, at beløb der oversendes til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden er undergivet

reglerne i inddrivelseslovgivningen. I praksis vil beløb, der oversendes til inddrivelse, blive udskilt fra skattekontoens saldoopgørelse. Ved online-opslag på virksomhedens skattekonto vil det dog - med angivelse af beløbsmæssig størrelse - fremgå, at der er oversendt et beløb til inddrivelse. Om beløb under inddrivelse og behandlingen af disse i relation til skattekontoen henvises der til de generelle bemærkninger, afsnit 3.9.

Efter den foreslåede § 16b, stk. 1, kan der – som hovedregel – ske indbetaling til skattekontoen uden at det angives, hvad betalingen tilsigter at dække. Bestemmelsen er en naturlig konsekvens af skattekontoens saldoopgørelse og den hertil knyttede regel om, at en indbetaling altid bruges til dækning af en eventuel debetsaldo. Bestemmelsen finder primært sin berettigelse gennem den foreslåede § 16b, stk. 2, hvoraf det fremgår, at som en undtagelse til stk. 1, skal indbetalinger af frivillig acontoskat efter selskabsskatteloven eller frivillig indbetaling af acon-

toskat efter acontoskatte reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven være fulgt af en meddelelse om, at indbetalingen er en frivillig acontoskatteindbetaling.

Det foreslåede § 16b, stk. 2, er nødvendig for at sikre, at frivillige acontoskatte-indbetalinger kan genkendes fra andre indbetalinger, og på korrekt vis komme til at indgå ved den endelige opgørelse af selskabsskatten eller den endelige skat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Selvom det af en indbetaling fremgår, at der er tale om en frivillig acontoskatte-indbetaling, følger det af saldoprincippet, at indbetalingen, som enhver anden indbetaling, vil gå til dækning af en eventuel debetsaldo (skyld). Det er således ikke muligt med en angivelse af, at der er tale om indbetaling af frivillig acontoskat at sikre, at beløbet ledes uden om skattekontoens saldo-opgørelse. Kun hvor der ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo, kan virksomheden være sikker på, at en frivillig

indbetaling af acontoskat også reelt vil få betydning ved den endelige opgørelse af den endelige skatteopgørelse. Dette er præciseret i den foreslåede *§ 16b, stk. 3*.

Angivelsen af, at der er tale om en frivillig acontoskatte-indbetaling, skal således sikre, at det indbetalte beløb - hvor virksomheden *ikke* har en debetsaldo - ikke kommer til at indgå på skattekontoen som en kreditsaldo, der, jf. den i § 16, stk. 4, foreslåede regel, automatisk vil blive udbetalt til virksomheden.

Har virksomheden ikke en debetsaldo på det tidspunkt, hvor der sker frivillig indbetaling af f.eks. et acontobeløb vedr. selskabsskat, vil beløbet blive registreret som en angivelse af selskabsskat med tilhørende betaling og overført til det system, der administrerer betalingen af selskabsskatten. Beløbet løftes således helt ud af skattekontoen og kommer herved til at indgå i den endelige opgørelse af selskabsskatten.

Bestemmelserne i den foreslåede § 16c, stk. 1-6, indeholder regler om forrentning af henholdsvis en debet- og en kreditsaldo, regler om hvornår en debetsaldo forfalder til indbetaling samt regler om udbetaling af en kreditsaldo.

Efter den foreslåede stk. 1 forrentes en debetsaldo med den i opkrævningslovens § 7, stk. 1, fastsatte morarentesats. Rentesatsen udgør 0,8 pct. pr. måned, svarende til ca. 10,2 pct. årligt. Renten beregnes dagligt (dag til dag-rente) og tilskrives månedligt, og er ikke fradragsberettiget. Der regnes således i

modsætning til de eksisterende regler med daglig renteberegning og rentes rente.

Derimod udløser en overskridelse af betalingsfristen med blot en enkelt dag ikke – som det er tilfældet i dag – én til to måneders rente. Der vil med gennemførelsen af skattekontoen kun skulle betales rente for det antal dage, som betalingsfristen faktisk overskrides med.

Om baggrunden for anvendelsen og fastsættelsen af denne rentesats - og konsekvenserne heraf i forhold til den eksisterende beregning af morarente - skal der henvises til de generelle bemærkninger under afsnit 2.2 og 3.5 samt bemærkningerne til § 1, nr. 2, ovenfor.

I stk. 2 foreslås det, at forrentningen af en kreditsaldo sættes til den (variable) rentesats, der kan beregnes efter opkrævningslovens § 7, stk. 2. Denne rentesats beregnes årligt og er for indkomståret 2006 fastsat til 0,1 pct. månedligt svarende til en årlig rentesats på 1,2 pct. En kreditsaldo, der overstiger 5.000 kr. forrentes ikke. Den lavere forrentning af en kreditsaldo og den fastsatte beløbsgrænse for forrentning er fastsat ud fra den betragtning, at det ikke skal kunne betale sig at bruge skattekontoen som alternativ til anden opsparing eller investering.

Stk. 2 skal ses i sammenhæng med stk. 4, der indeholder forslag om, at en kreditsaldo der overstiger 100 kr. automatisk udbetales til virksomheden, medmindre virksomheden tilkendegiver, at man ønsker at have en beløbsmæssigt højere kreditsaldo stående til imødegåelse af betaling af senere krav.

Virksomheden kan selv tilkendegive et loft for størrelsen af en kreditsaldo, dog forrentes en kreditsaldo på over 5.000 kr. som anført ikke.

Om ophævelsen af de eksisterende bagatelgrænser på 50 kr. for henholdsvis udbetaling og opkrævning i opkrævningsloven, fastsættelsen af den ovennævnte 100 kr. -grænse og sammenhængen med bestemmelsen i opkrævningslovens § 12, stk. 2, om, at udbetalinger til virksomhederne skal ske indenfor en frist på 3 uger, skal der henvises til de generelle bemærkninger i afsnit 3.6. samt bemærkningerne til § 1, nr. 1 og 5.

Efter den foreslåede § 16 c, stk. 4, har virksomheden mulighed for at vælge en højere ”grænse” for udbetalinger af en kreditsaldo. Virksomheden kan f.eks. vælge en kreditsaldo-grænse på 100.000 kr. Vælger virksomheden en sådan grænse vil indestående beløb op til denne beløbsgrænse blive anvendt til modregning i kommende krav, som debiteres saldoen. Overstiger kreditsaldoen den ønskede kreditsaldogrænse på 100.000 kr. udbetales det overskydende beløb, dog kun beløb der overstiger 100 kr. Når virksomheden tilkendegiver, at man ønsker en højere kreditsaldogrænse betragtes det således som et ønske om løbende at have en kreditsaldogrænse af denne størrelse til imødegåelse af nye krav, der debiteres saldoen. Det står altid virksomheden frit at ændre kreditsaldogrænsen, eller at anmode om at hele kreditsaldoen udbetales. I §

16c, stk. 4 er dog indsat en henvisning til § 12, stk. 4, i opkrævningsloven, hvorefter negative tilsvær ikke kan udbetales, hvis virksomheden mangler at indgive angivelser for afsluttede perioder, eller hvis virksomheden mangler at indgive selvangivelse. Henvisningen til opkrævningslovens § 12, stk. 4, betyder således, at den del af en kreditsaldo, der hidrører fra et negativ tilsvær, ikke kan udbetales, hvis virksomheden mangler at indgive angivelser for afsluttede perioder, eller hvis virksomheden mangler at indgive selvangivelse.

Den foreslåede stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at når en debetsaldo overstiger 5.000 kr., dvs., når virksomhedens samlede skyld overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks og der udsendes en rykkerskrivelse vedrørende hele saldobeløbet. Virksomhederne får med denne bestemmelse mulighed for løbende at have en skyld til skattemyndighederne på op til 5.000 kr., uden at der udsendes en rykker for beløbet. Der betales morarente efter den foreslåede § 16c, stk. 1. Formålet med den fastsatte 5.000 kr.- grænse er at sikre virksomhederne en vis fleksibilitet samt at få nedbragt antallet af rykkerskrivelser til virksomhederne, jf. også de generelle bemærkninger, afsnit 3.2.

Indbetales beløbet (debetsaldoen) ikke, overgives beløbet til inddrivelse, jf. nærmere herom under de generelle bemærkninger, afsnit 3.9.

Det foreslås, at det gebyr på 65 kr., der er fastsat i opkrævningslovens § 6 for betalinger efter opkrævningsloven knyttes til opkrævning af en debetsaldo, jf. den foreslåede § 16 c, stk. 3. Med dette forslag knyttes der et gebyr til opkrævningen af den samlede debetsaldo. Debetsaldoen vil typisk bestå af en række enkeltkrav. For enkelte skatte- og afgiftskrav, bl.a. selskabsskattekrav, er der ikke efter de gældende regler hjemmel til at fastsætte et gebyr. Med den foreslåede ændring knyttes der således indirekte et gebyr også til opkrævningen af f.eks. selskabsskattekrav i det omfang disse indgår i

debetsaldoen.

Efter gældende regler og praksis sendes der rykkerbreve ud for hvert enkelt krav. Fremover vil der alene blive udsendt én samlet rykker for hele debetsaldoen, når den overstiger 5.000 kr. At der fremover således dels ”samles” flere krav sammen sammenholdt med at der først sendes en rykker, når debetsaldoen overstiger 5.000 kr., betyder under ét, at virksomhederne samlet set vil opleve et fald i antallet af udsendte rykkere.

I § 16 c, stk. 5, 1. pkt., foreslås det indsat som hovedregel, at udbetalingen af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis disse har sidste rettidige betalingsdag indenfor 5 dage fra kreditsaldoens opståen. Den foreslåede bestemmelse tager sigte på at undgå, at beløb

der af virksomheden indbetales på skattekontoen til dækning af forfaldne krav - og som derved skaber en kreditsaldo - ikke straks udbetales til virksomheden igen efter reglerne om udbetaling af en kreditsaldo. Med denne bestemmelse undgås det yderligere, at udbetalinger til virksomheden og indbetalinger fra virksomheden unødigt skal ”krydse” hinanden med én eller få dages mellemrum. De fastsatte 5 dage anses for på den ene side at tilgodese det ovennævnte hensyn til at undgå krydsende betalingsstrømme og på den anden side virksomhedernes ønske om – og krav på – hurtig udbetaling af eventuelle tilgodehavender.

Med den foreslåede regel sikres det, at indbetalinger, som betyder at der opstår en kreditsaldo, bliver på kontoen til betaling af krav med sidste rettidige betalingsfrist i alt fald 5 dage fra indbetalingen sker/kreditsaldoen opstår. Omvendt betyder dette også, at indbetalinger der foretages mere end 5 dage før et givent krav har sidste rettidige betalingsdag tilbagebetales til virksomheden efter hovedreglen om udbetaling af en kreditsaldo.

Ønsker virksomheden løbende at have et beløb stående til imødegåelse af kommende krav kan

virksomheden, som beskrevet ovenfor og under afsnit 3.6, vælge en højere kreditsaldogrænse. Vælges en højere kreditsaldogrænse udbetales alene den del af en kreditsaldo, der overstiger den ønskede beløbsgrænse.

For at sikre overholdelsen af den i opkrævningslovens § 12, stk. 2, indeholdte bestemmelse om, at udbetalinger som følger af negative angivelser skal udbetales inden for 3 uger, foreslås som § 16 c, stk. 5, 2. pkt., indsat en bestemmelse om, at hvor en kreditsaldo opstår som følge af krediteringen af et negativt tilsvær, dvs. f.eks. en udbetaling fra SKAT til virksomheden af negativ moms, så udbetales kreditsaldoen - eller den del heraf der hidrører fra den negative angivelse - indenfor den 21 dages frist, der er indeholdt i opkrævningslovens § 12, stk. 2. Denne regel gennembrøder således den i § 16 c, stk. 4, 1. pkt., foreslåede 5-dages regel.

Den foreslåede § 16d indeholder bestemmelse om, at sikkerhedsstillelser efter reglerne i opkrævningslovens § 11 kan anvendes til dækning af en debetsaldo uanset, hvilke krav denne er

sammensat af. Herved udvides anvendelsesområdet for reglen i opkrævningslovens § 11 i de pågældende regler om sikkerhedsstillelse.

Til nr. 1

I henhold til den gældende affatning af selskabsskattelovens § 24 finder opkrævningsloven, bortset fra kapitel 2 og 3 anvendelse på opkrævningen af selskabsskat. Opkrævningen af selskabsskatter skal være omfattet af reglerne om Æn Skattekonto.

Med henblik på at sikre at opkrævningslovens regler i kapitel 2 om morarenter (§ 7), samt den foreslåede regel i § 1, nr. 3, om eftergivelse af renter af en debetsaldo efter opkrævningslovens § 8 også kan finde anvendelse for så vidt angår opkrævningen af selskabsskat, foreslås det, at bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24 ændres, så det fremgår af bestemmelsen, at reglerne i kapitel 2 finder anvendelse på opkrævning af selskabsskat i det omfang det følger af opkrævningslovens kapitel 5.

Til nr. 2

Med den foreslåede bestemmelse ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af acontoskatte-rater således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Med gennemførelsen af skattekontoen vil overskydende skat blive overført til skattekontoen. Den overskydende skat vil herved indgå i skattekontoens saldoopgørelse. Består der således en debetsaldo på det tidspunkt, hvor den overskydende skat udbetales modregnes den overskydende skat heri, en evt.

resterende overskydende skat udbetales.

Som en konsekvens af at selskabsskat - herunder evt. overskydende skat - fremover afregnes via skattekontoen ophæves bestemmelsen i § 29B, stk. 5, 5. pkt. Af denne bestemmelse fremgår det, at tilbagebetaling af overskydende skat inklusive godtgørelse i videst muligt omfang sker ved modregning i ordinær acontoskat vedrørende det efterfølgende indkomstår, der forfalder den 20. november.

Med gennemførelse af skattekontoen vil den acontoskatte-rate, der forfalder den 20. november (den 2. acontoskatte-rate) blive debiteret skattekontoens saldo denne dag, og den overskydende skat, der

krediteres kontoen vil - som beskrevet - som en følge af saldoprincippet blive modregnet i den debetsaldo som udgøres af den 2. acontoskatte-rate og eventuelle andre krav.

Efter gældende regler og praksis modregnes overskydende skat i den 2. acontoskatte-rate i dag allerede den 20. november. Når al afregning og modregning fremover skal ske via skattekontoen, vil den 2. acontoskatte-rate blive debiteret skattekontoen den 20. november, mens den overskydende skat først krediteres 2 eller 3 dage senere. Pga. af denne tidsmæssige difference vil den 2. acontoskatte-rate komme til at trække morarenter på skattekontoen. For at undgå denne forringelse for virksomhederne, vil overskydende skat, der overføres 2, 3 eller evt. flere dage efter den 20. november, blive overført til skattekontoen med valørdag den 20. november, dvs. med tilbagevirkende kraft til den 20. november. Herved vil der ikke blive beregnet morarenter for det mellemliggende antal dage.

Stk. 5, 6. og 7. pkt. ændres således, at det kommer til at fremgå, at overskydende skat overføres til skattekontoen.

Stk. 5, 10. pkt. ophæves da overskydende skat fremover altid overføres til skattekontoen med valørdag den 20. november, jf. det overfor anførte.

Til nr. 4.

Da selskabsskat fremover afregnes via skattekontoen er bestemmelsen ikke mere relevant.

Til nr. 5.

§ 30, stk. 1, 2. pkt., ophæves. Af denne bestemmelse fremgår det, at morarenter opkræves sammen med indkomstskatten for det pågældende indkomstår. Med gennemførelsen af skattekontoen opkræves morarente fremover via skattekontoen.

Til nr. 6, 7 og 8

Der er tale om ændring af rentesatserne, således at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats. De foreslåede ændringer af rentesatsen vedrører betaling af henholdsvis yderligere restskat eller tilbagebetaling af tidligere udbetalt overskydende skat som følge af ændring af skatteansættelsen, jf. selskabsskattelovens § 30, stk. 2, samt udbetaling til selskabet af yderligere overskydende skat eller

tilbagebetaling af tidligere indbetalt restskat, som følge af ændring af skatteansættelsen, jf. selskabsskattelovens § 29, stk. 5.

Til § 3

Til nr. 1

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Èn Skattekonto i opkrævningslovens § 5 finder anvendelse på opkrævning af skat efter kulbrinteskatteloven.

Til nr. 2

Med den foreslåede bestemmelse ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af skat efter kulbrinteskatteloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1

Efter den gældende regel betales der ved for sen betaling rente pr. påbegyndt måned. Reglen foreslås ændret i overensstemmelse med den foreslåede regel om, at morarenteberegning fremover skal baseres på en dag til dag-rente.

Til nr. 2

Det foreslås, at der alene kan udbetales negative tilsvær efter reglerne i toldloven, hvis der på skattekontoen findes dækning herfor i form af en kreditsaldo. Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 5, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 3

Udgangspunktet er, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 4, at opkrævningslovens regler ikke finder anvendelse på told. Med bestemmelsen fastslås det, at reglerne i kapitel 5 om skattekontoen, som endnu en undtagelse fra dette princip, finder anvendelse på told. Beløb, der stilles som sikkerhed efter reglen i 30, stk. 4, indgår dog ikke ved skattekontoens saldoopgørelse.

Til § 5

Til nr. 1

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Èn Skattekonto i opkrævningslovens § 5

finder anvendelse på opkrævning af skat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Til nr. 2

Med den foreslåede bestemmelse ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af skat efter pensionsafkastbeskatningsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 2.

Til § 6

Til nr. 1

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Èn Skattekonto i opkrævningslovens § 5 finder anvendelse på opkrævning af afgift efter pensionsbeskatningsloven.

Til nr. 2

Med den foreslåede bestemmelse ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af afgift efter pensionsbeskatningsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 2.

Til § 7

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af indskudsafgift efter fondsbeskatningsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 2.

Opkrævning og ligning af skat fra fonde og foreninger, der beskattes efter fondsbeskatningsloven følger reglerne herom i selskabsskatteoven, jf. fondsbeskatningslovens § 15, stk. 1. Der er på denne baggrund ikke behov for at indsætte en særskilt henvisning til, at reglerne om Æn Skattekonto finder anvendelse på opkrævning af skat efter fondsbeskatningsloven.

Til § 8

Til nr. 1

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Æn Skattekonto i opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse udbetaling og tilbagebetaling af beløb efter lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter.

Til § 9

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af afgift efter stempelafgiftsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 2. Særreglen om, at der skal betales minimum 50 kr. i rente, er ophævet. Dette er et led i den harmonisering af rentebestemmelserne, som følger saldoprincippet.

Til nr. 2

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Òn Skattekonto i opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse ved opkrævning af afgift efter stempelafgiftsloven for de i § 21, stk. 5, nævnte stempelmærkeforhandlere og de i § 21, stk. 3, nævnte virksomheder (forsikringsselskaber).

Til § 10

Til nr. 1 og 2

I tinglysningsafgiftslovens § 17 findes en bestemmelse om, at virksomheder kan komme på en fast månedlig afregning af tinglysningsafgift, den såkaldte storkundeordning. Indgår en virksomhed i denne ordning fraviges den almindelige afregningsfrist i lovens § 16.

I tinglysningsafgiftslovens § 19, stk. 3, findes bestemmelsen om morarente ved for sen indbetaling af tinglysningsafgift. Denne morarentesats er gældende for virksomheder både i og udenfor den nævnte storkundeordning - samt for personer der selv afregner tinglysningsafgift. I praksis er det formentlig kun et fåtal privatpersoner, der selv foretager afregning af tinglysningsafgift.

Skattekontoen - og den hermed forbundne harmoniserede morarentesats - skal som hovedregel alene finde anvendelse for virksomheder, mens personer holdes uden for ordningen. På denne baggrund er det valgt, at dele den eksisterende rentebestemmelse, således, at den eksisterende morarentesats bibeholdes for personer, jf. den foreslåede nr. 1, mens den foreslåede harmoniserede rentesats i opkrævningslovens § 7, skal finde anvendelse for virksomhederne, jf. den foreslåede nr. 2.

Til nr. 3

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Èn Skattekonto i opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse ved opkrævning af afgift efter tinglysningsafgiftsloven for så vidt angår virksomheder, selskaber, fonde og foreninger.

Til § 11

Til nr. 1

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Èn Skattekonto i opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse ved opkrævning af afgift efter kasinoafgiftsloven.

Til nr. 2 og 3

Med de foreslåede bestemmelser ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af afgift efter kasinoafgiftsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 2. Særreglen om, at der skal betales minimum 50 kr. i rente, er ophævet. Dette er et led i den harmonisering af rentebestemmelserne, som følger af saldoprincippet.

Til § 12

Til nr. 1

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Èn Skattekonto i opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse ved opkrævning af afgift efter lotterigevinstafgiftsloven.

Til nr. 2

Med de foreslåede bestemmelser ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af afgift efter spilleafgiftsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 2.

Til § 13

Til nr. 1

Med de foreslåede bestemmelser ændres der i morarentesatsen vedrørende for sen indbetaling af afgift efter totalisatorspilafgiftsloven således, at rentesatsen følger den foreslåede harmoniserede rentesats på 0,8 pct. pr. måned, som foreslås indsat i opkrævningslovens § 7, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Der indsættes en henvisning om, at de foreslåede regler om Æn Skattekonto i opkrævningsloven kapitel

5 finder anvendelse ved opkrævning af afgift efter totalisatorspilafgiftsloven.

Til § 14

Told- og skatteforvaltningen opkræver gebyrer på vegne af Miljøministeriet efter bekendtgørelse om gebyrer på blyakkumulatorer og bekendtgørelse om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk. På baggrund af reglerne om skattekontoen er det nødvendigt at ændre reglerne om morarenter i de to bekendtgørelser. Den foreslåede ændring af § 88 i miljøbeskyttelsesloven gør det muligt at harmonisere rentesatsen og renteberegningen med opkrævningslovens § 7 i de bekendtgørelser, hvor told- og skatteforvaltningen opkræver gebyrer i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven,

Efter den gældende bestemmelse sker forrentningen af gebyret fra forfaldsdagen. Forrentningen er fastsat til 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken gebyret skal betales, dog mindst 50 kr. Den gældende forrentning skal som udgangspunkt fortsat finde anvendelse ved opkrævning, men som følge af Skatteministeriets oprettelse af skattekontoen skal det være muligt at fravige udgangspunktet i de tilfælde, hvor told- og skatteforvaltningen opkræver gebyrer på vegne af Miljøministeriet i henhold til miljøbeskyttelsesloven.

Det forventes, at miljøministeren forud for skattekontoens ikrafttrædelse udnytter bemyndigelsen til at fastsætte ændringer i bekendtgørelse nr. 1061 af 4. december 2000 om gebyrer på blyakkumulatorer og bekendtgørelse nr. 111 af 5. februar 2001 om gebyr og tilskud til nyttig-

gørelse af dæk, således, at forrentningen ved for sen eller manglende betaling af gebyrer sker i henhold til opkrævningslovens § 7. Bemyndigelsen er formuleret generelt af hensyn til, hvis det i fremtiden vil vise sig at være hensigtsmæssigt at fastsætte regler om en anden forrentning af for sen eller manglende betaling af gebyrer på andre områder, hvor skattekontoen eventuelt kan tænkes anvendt, eller såfremt der skulle opstå særlige grunde til at fastsætte en anden forrentning end den vedtagne.

Til § 15

Det foreslås, i stk. 1, at skatteministeren fastsætter det nærmere tidspunkt for lovens ikrafttræden.

Det er hensigten, at skattekontoen skal have virkning fra den 1. januar 2008. Det er dog en forudsætning herfor, at den (it)systemmodernisering, der danner grundlag for driften af skattekontoen - og inddrivelsessystemet - er afsluttet, og at systemet klar til anvendelse på dette tidspunkt.

Udviklingen og færdiggørelsen af større nye it-systemer, som der er tale om i denne sammenhæng, er generelt behæftet med en lang række usikkerhedsfaktorer. Der kan således ikke udstedes nogen garanti for, at det system, der skal drive skattekontoen med sikkerhed er klar til drift den 1. januar 2008. På baggrund af denne usikkerhed er det valgt, at skatteministeren fastsætter det nærmere tidspunkt for lovens ikrafttræden. Dette vil ske i form af en bekendtgørelse.

Det er hensigten, at loven alene skal finde anvendelse for krav, der har forfaldsdato efter den planlagte ikrafttrædelsesdato den 1.1.2008. Dette betyder, at alle de krav der er forfaldne inden den 1.1.2008, og som således er undergivet opkrævning på ikrafttrædelsestidspunktet ikke føres med over i skattekontoen. Krav der er forfaldne inden den 1.1.2008 følger således de eksisterende regler om renter og gebyrer mv.

Det foreslås i stk. 2, at § 14 træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende. § 14 indeholder en hjemmel til miljøministeren, således at ministeren kan fastsætte en anden morarentesats end den rentesats, der fastsat i miljøbeskyttelseslovens § 88, stk. 2. Denne hjemmel er en forudsætning for ændring af rentesatserne i de bekendtgørelser, der er nævnt i bemærkningerne til § 14, sådan at de kommer til at harmonere med den i opkrævningslovens § 7 fastsatte rentesats. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne til § 14.

For at sikre, at de nødvendige ændringer af bekendtgørelsernes rentebestemmelser kan være på plads, når skattekontoen efter hensigten skal træde i kraft den 1. januar 2008, er det således nødvendigt, at den foreslåede bestemmelse i § 14 træder i kraft inden den øvrige lovgivning.

Bilag	
Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende regler</i>	<i>Lovforslag</i>
	§ 1

Gældende regler

Lovforslag

§ 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

SKATTEMINISTERIET

Gældende regler

J.nr.

Dato:

Lovforslaget

§ 1

).